

Školski list Osnovne škole Ivana Meštrovića • broj 18 • šk. god. 2023./24. • cijena 3 €

Sportski uspjesi

Meštri - državni prvaci u košarci!

Tomo Dacer, proglašen najboljim
igračem u košarci

Učenici generacije

Hana i Fran

ZAG

Učenici volontiraju
Škola bez mobitela

Školske kronike: maturantac, škola u prirodi, Maskenbal...

Dragi naši čitatelji,

Stigao nam je još jednom kraj školske godine, nekima prve, nekima osme i zadnje osnovnoškolske. Među ovim drugima sam i ja. Kroz zadnjih osam godina prošli smo puno brda i dolina i sada smo pomalo umorni i jedva čekamo ljeto.

Po čemu ćemo pamtiti ovu školsku godinu? Bilo je dosta toga, ostavljam svakome da sam odgovori na ovo pitanje. Nadam se da ćete naći više dobrih nego loših uspomena. Jedna je svakako škola bez mobitela? Koliko god nas to smetalo, ipak mi se čini da sada

malo više razgovaramo i družimo se međusobno. Mi osmaši krećemo dalje, a „Ivana Meštrovića“ ostavljamo novim generacijama za osvajanje vrhova.

Želimo Vam svima puno uspješnih godina, dobrih ocjena, sportskih uspjeha i najsretnijih trenutaka vašeg djetinjstva!

Urednica: Iris Jurišić, 8. a

SADRŽAJ

ŠKOLSKE KRONIKE	3
Maskenbal	8
Zajednica aktivnih građana	14
Škola bez mobitela	16
PRVAŠIĆI	20
GENERACIJA 2023./2024.	22
NAJOSMAŠI	26
DEUTSCHE ECKE	28
ENGLISH CORNER	30
PUTOPIS	36
SPORTSKI KUTAK	38
ZDENAC RIJEČI	
Maturalac	43
Učnički radovi	44
FOTOPRIČE	51

Tomo Dacer proglašen je za najboljeg igrača prvenstva. ▼

Fotografije preuzete s Facebook stranice Hrvatski školski sportski savez

Izvanredna vijest: Meštri državni prvaci na putu prema Europskom prvenstvu

„Lijep je osjećaj osvojiti nagradu, ali nisam najzadovoljniji vlastitim nastupom. No moja je ekipa odig-

rala jako dobro natjecanje, došli smo po ovo finale i ostvarili svoj cilj“, objasnio je Tomo Dacer, 8. a.

Impresum:

MEŠTRI, Školski list OŠ Ivana Meštrovića, br. 18, 29. svibanj, 2024. god.

Nakladnik: Osnovna škola Ivana Meštrovića, M. Pušeka 1, Zagreb

Tel. 363 22 17

fax. 363 87 62

e-mail: ured@os-imestrovica-zg.skole.hr

www.os-imestrovica-zg.skole.hr

Za nakladnika: ravnatelj Milivoj Magerl

VODITELJICA NOVINARSKJE GRUPE:

Natalija Stajić, stručna suradnica knjižničarka

UREDNIŠTVO: Iris Jurišić, 8. a

ZA MEŠTRE PIŠU: Iris Jurišić, Filip Priselac, 8. a, Dora Balen, Gresa Bajrami, 7. b, Sofija Božičević, Katarina Ličko, 7. d, Leon Mihalić, 5. d, Zvezdana Brigić, Leda Pažanin, Luka Habjanec, 4. a, Rea Kovač, Karmen Rajković, 4. b.

SURADNICI: ostali učenici škole, učiteljice/ učitelji razredne i predmetne nastave

LEKTORICA: Natalija Stajić, mag. bib., prof.

FOTOGRAFIJE: učenici škole, fotografije preuzete s web stranica škole

NASLOVNICA: Naslovna slova: Vida Smola, 5. b; 1. red slova: Vida Hranuelli, 6. c, Dorja Gracin, 5. b; 2. red slova: Barbara Eskić, 8. a, Eva Zubović, 5. b; 3. red slova: Iris Jurišić, 8. a, Tara Rukavina, 5. d.

GRAFIČKA OBRADA: Iba&Didi

TISAK: Tiskara Stega-tisak, Heinzelova 60/1, 10000 Zagreb; www.stega-tisak.hr

NAKLADA: 400 kom

CIJENA: 3 eura

Natjecanje Hrvatskog Crvenog križa

Učenice naše škole iz sedmih razreda: Luna Bagić, Mia Pavlek, Lucija Čačić, Sara Kovačević sudjelovale su 9. ožujka 2024. na 25. Natjecanju mladih Hrvatskog Crvenog križa učenika zagrebačkih osnovnih i srednjih škola koje se održavalo na

šest lokacija u Gradu Zagrebu. Natjecatelji iz 86 ekipa pokazali su zavidne vještine i znanja koja život znače, istovremeno se zabavljajući i međusobno družeći. Učenice naše škole ostvarile su sveukupno 238,25 bodova.

Svi natjecatelji uložili su puno vremena i truda kako bi naučili ove za život važne vještine. Čestitamo svim sudionicima, a naročito pobjednicima!

Branka Biondić, voditeljica programa Vikendom u sportske dvorane

Dan otvorenih vrata i pub kviz

Dan otvorenih vrata smo u mjesecu travnju obilježili raznim aktivnostima. Za učenike predmetne nastave, njihove roditelje, kolege profesore i učitelje, bivše đake i sve prijatelje provodio se PUB Kviz u prostoru škole.

1. mjesto – Pametna petorka: Petra Pajtak, Lorena Župan, Fran Gabričević, Bruno Sučija i Šimun Vuk (6. a)

2. mjesto – Kemičari: Lucijan Bošković, Danijel

Čokolić, Ivan Furač (7. b), Hrvoje Furač i baka Furač

3. mjesto – Ekipa za pobjedu: Žarko Peleski, Maks Bilić (6. d), Maja Bilić - mama, braco i seka Bilić

4. mjesto – Duolingo: Ivano Bariša Drobniak, Luna Matijević, Ira Trkulja (6. a), Hrvoje Matijević i Dubravko Trkulja.

Izvršće sastavile učiteljice: Ana Domić Tunguz, Perica Vulić Vočanec i Jelena Čeko

Prvenstvo u Pub kvizu osnovnih škola grada Zagreba

Čestitke našim učenicima Nevi Vukojević, Lucijanu Boškoviću, Ivanu Furaču, Danijelu Čokoliću i Niki Lehkiju na osvojenom 5. mjestu od ukupno 14 ekipa!

Nada iz 2. d na Državnoj smotri LiDraNo

Naša je Nada Opačak Pupo-
vac, učenica 2. d razreda, svojom izvedbom Stonoge u trgovini Luke Paljetka ponovno oduševila izbornu povjerenstvo i izborila odlazak na Županijsku smotru LiDraNo, a nakon nje i na Državnu smotru LiDraNo koja se ove godine održala u Vinkovcima od 22.4. do 24. 4. 2024.

Okupilo se više od 400 najtalentiranijih učenika i njihovih mentora iz cijele domovine. Organizirani su okrugli stolovi i radionice za literarne radove,

radijske emisije, školske listove, samostalne novinarske radove, pojedinačne i skupne scenske nastupe. Nada je sve oduševila svojom izvedbom, a jedan od članova povjerenstva rekao je da je živa vatra na pozornici.

Uz izvrsne poticajne komentare i tri predivna dana u Vinkovcima veselimo se idućem LiDraNu 2025. i novom susretu s našim prijateljima Lidra-novcima u nekom novom gradu.

Mentorica Ivona Drobniak, učiteljica 2. d

Meštri na natjecanjima

➤ **12. siječnja - Školsko natjecanje iz engleskoga jezika;** sudjelovalo 20ak učenika 7. i 8. razreda

➤ **13. veljače - Županijsko natjecanje iz engleskoga jezika u OŠ Jelkovec;** sudjelovali Juraj Dobrilović 7. a, osvojeno 5. mjesto, Sara Kovačević 7. a, osvojeno 9. mjesto i Maja Vukelić 8. d, osvojeno 13. mjesto

➤ **16. ožujka - Hippo natjecanje izlučni krug;** sudjelovalo 27 učenika od 5. do 8. razreda

➤ **22. travnja - Hippo natjecanje online državno finale;** sudjelovali Tristan Jurilj 5. a, Marin Bitunjac 5. b, Ivano Bariša Drobniak, Jakov Jukica i Ira Trkulja 6. a, Filip Mićanović i Pia Jovović 6. b te Nika Dežman 8. b

➤ **Državno natjecanje iz informatike od 9. - 12. 4. 2024. u hotelu „Imperial“ u Vodicama;** našu školu predstavljali su učenici Filip Mićanović 6. b koji je u kategoriji Logo postigao 6. mjesto i Fran Sučija 8. c. koji je u kategoriji Algoritmi postigao 11. mjesto.

U suradnji s udrugom Smiješak za sve u održala se još jedna Dekica za snove - čitanje priča na zelenim površinama. Smiješkovi volonteri su 20. rujna 2023., djeci čitali priče i predstavili neke nove slikovnice.

U adventu išli smo u Cinestar kino u Z centru. Gledali smo film Medino božićno čudo u kojem je naš Josip Juroš posudio glas jednom od glavnih likova - malom braci. Bilo je zabavno slušati glas našeg prijatelja kako izlazi s velikog ekrana.

U prosincu išli smo na veselu vožnju Tin-expressom.

Posjet JVP Novi Zagreb bio je vrlo zanimljiv i poučan.

Događanja u drugim razredima

Učenici drugih razreda u pratnji svojih učiteljica i ravnatelja posjetili su KUD Novo Čiče u sklopu izvanučioničke nastave.

▲ Jozo Valentić, 2. c

Sat likovne kulture u 1. c

Dora i Lana su likovno nadarene učenice iz 5. c razreda i bivše učenice učitelja Marka. Izrazile su želju osmisлити i voditi sat likovne kulture u 1. c razredu. Izvrsno su se pripremile i u potpunosti očarale prvašice koji su im uzvratili trud uspješnim radovima.

Dan ružičastih majica

Škola u prirodi

4. a razred

4. b razred

Škola u prirodi

Crikvenica 15.4. – 19.4.2024.

Bilo je to lijepo, sunčano jutro kada smo se zaputili u Crikvenicu. 4.a i 4.b razred naše škole išli su u školu u prirodi od pet dana s tri učiteljice: Evom, Lucijom i Martinom.

Prije nego što smo otišli do hostela Stoimena, posjetili smo tvrđavu Nehaj te Gradski muzej Senja. Nakon posjeta čekao nas je još kraći dio puta do hostela. Nakon ručka, zaputili smo se prema plaži te smo se igrali u plicaku. Svake večeri organiziran je večernji program. Već prvu večer smo plesali, pjevali, zabavljali se igrama, a neki su se čak i zaljubili.

Utorak je bio zanimljiv. Nepovoljni uvjeti onemogućili su nam posjet Vrbniku, stoga smo brodom posjetili malo mjesto Šilo na otoku Krku. Plaža je bila mirna i bez valova, samo smo malu buku proizvodili mi koji smo se igrali na pješčanoj plaži. Za večernji program imali smo šašavi izazov: napraviti ludu frizuru!

U srijedu smo se nevoljko probudili te otišli na tjeleježbu. Nakon doručka prošetali smo do akvarija u centru Crikvenice. On nas je jako iznenadio. Bilo je puno šarenih i zanimljivih riba. Prije

samog dolaska, dobili smo izazov – pronaći ime najveće ribe u akvariju (riba se zvala kirnja). Nakon uzbudljivog obilaska, otišli smo u centar te se počastili sladoledom. Vrativši se u hostel, najavili su nam kviz na kojem ćemo pogađati pjesme te njihove izvođače.

Četvrtak nas je iznenadio vjetrovitim i hladnim jutrom. Zagrijali smo se tjeleježbom i dobro najeli. Uputili smo se u Jurandvor kako bismo vidjeli Bašćansku ploču koja se nalazi u Crkvi svete Lucije. Bilo nam je zanimljivo jer smo o tome već učili u školi, ali posebice jer je Bašćanska ploča važan dio hrvatske povijesti. Nijedan dan nije prošao bez večernjeg programa. Zabavili smo se raznim talentima na talent show-u.

Zadnjega dana, spakirali smo kofere i doručkovali. Udobno smo se smjestili u autobusu jer nas je čekao duži put do Zagreba. U autobusu je većina učenika spavala jer su bili premoreni. Vozač nas je vratio ispred škole gdje su nas čekali ponosni roditelji.

Zvezdana Brigić, Leda Pažanin i Luka Habjanec iz 4. a i Rea Kovač i Karmen Rajković iz 4. b

Najbolje su mi bile lude frizure u večernjem programu. Bile sam frizerke i pobijedili smo, ali smo i vidjeli mnogo različitih i otkačenih frizura.

Bruna Mihaljević i Tajana Babić, 4. a

Izlet brodom do Šila na otoku Krku me oduševio. Ponekad bi se stvorili valovi koji bi zaljuljali cijeli brod.

Hana Kuhinek, 4. a

Akvarij nam je bio najdraži izlet, zbog morskih pasa i mnogo različitih i neobičnih riba.

Nikola Bijelčić i Dorijan Lato, 4. a

Meni je najbolji bio večernji program. To je bio najuzbudljiviji dio škole u prirodi, učili smo kako gubiti, čestitati i pobjeđivati.

Andrija Matković, 4. a

Najbolji dio Crikvenice mi je bio kada sam odmarao na plaži jer me podsjetilo na ljetne praznike.

Alan Ruždjak, 4. a

Meni je u Crikvenici bilo najbolje nekoliko stvari. Izlet brodom zbog valova i zabave. Igre na plažama jer su me prijatelji naučili nešto novo, a i namočili smo noge do koljena. Ne možemo izostaviti i pripremu za spavanje kada smo se najsjađe smijali.

Viktor Ruk, 4. a

Dan šarenih čarapa 2024.

Svake godine ožujak je najveseliji mjesec u Posebnim razrednim odjelima, jer se obilježava Svjetski dan osoba sa sindromom Down. Taj 21.3., na sam početak proljeća, tradicionalno se u našoj školi zašareni čarapicama u svim bojama, a sve u znak podrške našim učenicima Ani, Šimunu, Svjetlani i Noi. Oni su, naime, naši prijatelji s kromosomom viška, koji karakterizira sindrom Down, ali već davno smo naučili da pravi prijatelji ne broje kromosome.

Obilježavanje Dana sindroma Down započelo je likovnim radionicama, koje su se održale u učionici posebnih razrednih odjela. Na radionicama su sudjelovali učenici 2. a, 2. b, 2. c te 3. c i 3. b razreda, koji su zajedno s učenicima posebnih razreda kroz 4 radionice dali svoj veliki doprinos u izradi

interaktivnog panoa koji smo kasnije izložili u holu škole. Ove godine tehnikom kaširanja, pa bojanjem i izrezivanjem iz kolaža, izradili smo velike suncokrete, koje smo složili na pano, te ponudili šarene latice na koje su svi oni koji su to željeli – a bilo ih je jako puno – mogli napisati svoje poruke podrške i ohrabrenja. Šarene su latice s porukama vrlo brzo preplavile naš interaktivni pano, što pokazuje da su se Meštri vrlo rado odazvali pozivu na sudjelovanje.

Za ponavljanje znanja o tomu što Down sindrom jest, pomogao je i video koji smo izradili, a koji na jednostavan način objašnjava Down sindrom i njegove osobitosti, a ujedno je bio prilika gdje su se naši učenici sa sindromom Down mogli predstaviti i reći nešto o sebi. Za bolje upoznavanje naših učenika poslužio je i pano s fotografijama aktivnosti koji je također bio postavljen na ulazu u školu.

Meštri su još jednom pokazali da su tu za svoje posebne prijatelje, i to tako da su 21.3. obukli šarene i različite čarape. Sve smo dokumentirali veselim fotografijama, koje bude nadu da će naši učenici biti prihvaćeni kao ravnopravni članovi zajednice, u društvo koje je spremno za inkluziju.

Barbara Vnućec, učiteljica edukatorica i voditeljica Posebnog razrednog odjela

Obilježavanje dana u

▲ Dan kravate

Obilježavanje Dana Grada Vukovara

Naša mala pričaonica

U posebnom razrednom odjelu svibanj je rezerviran za pričanje priča i to ne bilo kakvo pričanje: interaktivno pričanje, uz konkretne predmete iz priče, ali i međusobno upoznavanje te stvaranje novih prijateljstava. Novi je to projekt u našoj školi, a pokrenule su ga učiteljice rehabilitatorice Barbara Vnućec i Milica Vukobratović. Osmišljen je tako da na zanimljiv, ali i poučan način, kroz interakciju upoznaju učenike posebnih razrednih odjela i prvašice. Budući da istraživanja pokazuju da se predrasude najlakše ruše u ranijoj dobi, te da su djeca koja su imala kontakt i iskustvo upoznavanja s djecom s teškoćama kasnije manje bila sklona izrugivanju i isticanju slabijih strana učenika s teškoćama, ne čudi zašto su ciljana skupina upravo učenici prvih razreda. Pričanjem priče, koja je obogaćena lutkicama-likovima iz priče, potiče se razumijevanje priče za sve učenike. Zajedničko čitanje, te kasnije

Posebnim razrednim odjelima

Božićna priredba

Advent 2023.

Muzej čokolade

Dan ružičastih majica

Tonka će sutra u školskoj knjižnici

U našoj školskoj knjižnici učenici posebnih razrednih odjela imali su priliku „upoznati“ Tonku i Sutriće. Tko su Sutrići i što oni rade, ispričala nam je sama autorica knjige Jelena Pervan. Čitanje priče prošlo je uz pravu malu predstavu, vrlo interaktivno, potičući učenike da se i sami uključe u pričanje priče i osmišljavanje mogućih rješenja za izazove pred kojima se naša Tonka, glavni lik knjige.

Jelena Pervan, književnica je za djecu, i već se nekoliko godina bavi organiziranjem radionica baš za djecu s teškoćama, pokušavajući ih uvući u svijet priča i mašte. Pričala je priču cijelim svojim tijelom, različitim glasovima, što je našim učenicima bilo jako zanimljivo. Nije nedostajalo smijeha, niti želje da i sami sudjeluju. Raznolikim ide-

jama pokazali su koliko dječji mozak može biti izvor čarobnosti.

Susret se završio izradom likovnog rada koji su mogli ponijeti kući za uspomenu. Osmislili su novu boju i dali joj ime. Na samom kraju radionice već su izrazili želju za ponovnim susretom.

likovno izražavanje učenika u grupama potiče bliskiju interakciju tipičnih učenika i učenika s teškoćama, potiče razvoj empatije i uvažavanje različitosti, što doprinosi boljoj integraciji učenika s teškoćama u društvenu zajednicu.

Prilikom održavanja Pričaonica svi učenici su rado sudjelovali, bili zainteresirani i aktivni, i svakako izašli iz učionice posebnog razrednog odjela obogaćeni za novo iskustvo, i što je još važnije, obogaćeni za novo prijateljstvo.

Barbara Vnućec i Milica Vukobratović, učiteljice rehabilitatorice iz Posebnih razrednih odjela

2. a razred

4. b razred

4. a razred

MASKENBAL U MEŠTROVIĆU

Ove godine smo, nakon godinu dana pauze, obilježili maskare u našoj školi u utorak 13. veljače 2024. poznatiji kao pokladni utorak ili fašnik. Šarena i maštovita plejada maski krasila je razrede i našu školu na taj šašavi dan.

Učenici i učenice od 5. do 8. razreda su imali maske koje su birali prema vlastitom izboru i time pokazali trud, maštovitost i originalnost pri izradi i/ili izvedbi. Za svoj je angažman NAJmaske pojedinog razreda nakon nastavnog dana nagrađena slatkom nagradom i šarenom diplomom.

Nije niti drugoplasirana maska ostala gorkog okusa u ustima čak niti kratkih rukava. Naprotiv, drugonagrađena maska je ušćarila utješnu slatku nagradu malo drugačijeg okusa. Bilo kako bilo neki su se zasladi dok su se svi ostali vjerujemo dobro zabavili.

Ne brinite, okinuli smo i nekoliko fotki

kako bismo vam približili ugođaj. Dogodine obećajemo još!

Spomenimo NAJmaske po razredima: 5. a Jan - Indiana Jones, 5. b Fran - vitez, 5. c Dora i Mia - Pat i Mat, 5. d Tara i Matea - Buzz Svjetlosni i Woody, 6. a Lara i Luna - gaser i njegov medenjaka, 6. b Borna - Charlie Chaplin, 6. c Magdalena - Legolas, 6. d Žarko - the Guest, 7. a Leonard - Šeik, 7. b Danijel - Ed Sheeran, 7. c Nika Lena - portret, 7. d Katarina - baba Kate, 8. a Vid - Gaj Julije Cezar, 8. b Darija - vampir:ica, 8. c Tin - limenka piva i 8. d Leona - Minion.

Ana Domic Tunguz, učiteljica
engleskog jezika

Fašnik u 6. i 8. razredu

Knjižničarka na
fašniku

Pobjedničke maske iz
8. a: prvo mjesto Vid
Skomina, drugo mjesto
Josip Kovač, treće mjesto
Katarina Pavić.

meštri

2. d razred

3. a razred

PRO razred pod maskama

7. b razred

Fašnik u 5. razredu

Fašnik u 5. i 7. razredu

▲ Ilustracije Melvina izložene u hodniku škole

Grafički roman *Ono s Leom*

ONO
s
LEOM

U sklopu projekta Naša mala knjižnica u kojem sudjeluju učenici drugih razreda u gostima su nam bili književnik Stefan Boonen i ilustrator Melvin, autori vrlo neobičnog i zanimljivog grafičkog romana *Ono s Leom*.

Predstavili su svoj rad i suradnju na vrlo zanimljiv način. Saznali smo kako su se upoznali i da za svaku knjigu mnogo istražuju. Zapanjila nas je brzina i vještina kojom je Melvin crtao ono što smo ga zamolili. Otkrio nam je da i mi možemo naučiti tako vješto crtati budemo li vježbali svaki dan. Naposljetku smo bili uspješni u rješavanju kviza sa neobičnim pitanjima. Prije rastanka Stefan i Melvin potpisivali su i ilustrirali kupljene knjige, a to je izazvalo veliko zanimanje.

Perica Vulić Vočanec, učiteljica 2. c

▲ Ilustrator Melvin crta karikaturu

Prikazi nekih učenčkih ilustracija

Susret s Jadrankom Čunčić Bandov

Književno - lutkarski susret s Jadrankom Čunčić Bandov i učenika drugih razreda bilo je veselo iskustvo. Vidjeli smo mnoštvo kratkih igrokaza u rimi.

Pred nama su se predstavile razne zanimljive lutkice. Saznali smo da se lutkice mogu napraviti od sušenih tikvica, košara, kuhača, spužvica, četkica, čarapa...

Ovakvi doživljaji nas oplemejuju i obožavaju te potiču našu maštu i kreativnost.

Predstavljanje poezije Perice Vulić Vočanec

Povodom obilježavanja *Noći knjige*, 23. travnja 2024. g. u 18:30 sati, Knjižnica Staglišće imala je čast ugostiti književnicu Pericu Vulić Vočanec te predstaviti njenu zbirku poezije *Svjetionik*.

Velik broj okupljenih ljubitelja lijepe riječi uživao je u njenim objavljenim i neobjavljenim stihovima, crticama iz života te glazbenoj izvedbi gospodina Zvonimira Varge koji je svojim autorskim skladbama obgrlio njene stihove i produbio emociju slušatelja.

O zbirci i životu pjesnikinje progovorila je i prof. Aelita Jurak koja nam je stručno i u velikoj ljubavi približila vrijednost i snagu autoričina stvaralaštva i života.

Slušajući Peričine stihove, uronili smo u skrovitost ljudske duše koju je tako nesebično ogolila.

Stihovi su nas vodili do najdubljih nutrina koje brižljivo čuvamo i rijetko pokazujemo. Pozivali su nas na otvorenost, iskrenost i ranjivost koji su preduvjet ostvarenja istinskog odnosa sa samima sobom, ali i s drugima.

Njene pjesme obojene su svim emocijama, ali posebna spona osjećajnosti očituje se u njenoj ljubavi prema bližnjima kojima se predala u svakoj pomno izabranoj riječi. Obogatila nas je brojim zrcima mudrosti i svjetlosti koje smo sada pozvani nesebično dijeliti s drugima.

Lucija Bravarić,
knjižničarka iz Knjižnice Staglišće

BOCKOV LIST
Zagreb, 12. travnja 2024. br. 28. godina 2.
Izdavač: Knjižnica Staglišće

JUMICAR - PROMETNA KULTURA ZA NAJMLAĐE

S ciljem zajedničke suradnje na promicanju prava i zaštite djeteta, u srijedu, 9. travnja održao se integrirani preventivni program u popodnevnim satima. Učenici i njihovi roditelji pogledali su predstavu *Dak veseljak*, a potom sudjelovali u maloj školi upravljanja mini automobilima.

Cijeli tjedan protekao je u znaku lektire *Pismo iz Zelengrada* i pjesma autorice, Nevenke Videk.

Priču u stihovima smo čitali, izrađivali interaktivni Zelengrad, dramatizirali, povezivali s gradivom svih nastavnih predmeta i bilo je svima zanimljivo i zabavno.

HVALA DORINOJ MAMI KOJA JE UPOREDNOSTALA OVAJ SUSRET.

NEVENKA VIDEK U 2. C

Nakon jučerašnjeg vrlo sadržajnog susreta s gospođom Nevenkom Videk od koje smo saznali mnogo o Pismu iz Zelengrada, ali i o drugim pričama koje je napisala, danas je uslijedilo još veće iznenađenje! Nevenka Videk opet nam je došla i donijela pisma u kojima je zapisala svoje dojmove o našem razredu, školi i o nama.

Pročitati, i još u stihovima, da joj je kod nas bilo lijepo i da se obradovala jer smo toliko puno znali, zbilja je posebno i dragocjeno, a književnica je i sve zasladila čokoladicama koje su došle baš kao šećer na kraju.

Ovaj književni susret sigurno ćemo dugo pamtiti i primjenjivati ono što smo naučili čitajući *Pismo iz Zelengrada*.

Sporisti s trenericom Brancom sutra u 8.30 u školskom dvoranu.

Pozdrav učenicima 2. c razreda od
pisateljice Nevenke Videk ▶

Susret s Nevenkom Videk

Čitanje je jako, jako važno.
Izvor je najljepših snaja,
ono je široka cesta
i najbrži put do znanja.

- Čitanje je jako, jako važno -
uče nas mama i tata,
- Ono je vodič kroz vrijeme,
kazaljka školskog sata.

- Čitanje je mudrosti vratak-
govore djed i baka,
- Tko otkrije njegove moći,
škola mu postaje laka.

- Čitanje je tvornica misli,
tvrde mudraci s pravom,
- Ono ti pomaže u svemu
da misliš svojom glavom.

Čitanje je velika tajna,
jer duboku radost nudi,
često se s knjigom druži
i prijatelj njezin budi.

Nevenka Videk

▲ Bockov list - školski
tjednik koji izlazi svaki
petak za učenike 2. c i
njihove roditelje

Prikaz igrokaza
učenika 2. c ▶

◀ Dora Hajdarović,
2. c - Pismo iz
Zelengrada

Književni susret s Jasminkom Tihi-Stepanić

Knjige služe tome da nas nauče razmišljati

Sredinom trećega mjeseca našu je školu posjetila hrvatska spisateljica Jasminka Tihi-Stepanić. Održala je poučan književni susret o djelu „Moja neprijateljica Ana“.

U knjižnici su se okupili zainteresirani učenici 7. c i 7. d razreda. Književnici su imali priliku postaviti pitanja o romanu iz lektire. Pitanja su bila vrlo zanimljiva, a odgovori još i više. Gđa Jasminka nam je približila temu anoreksije i bulimije, poremećajima prehrane, o kojima je pisala u romanu nagrađenom Nagradom „Anto Gardaš“ 2015. godine.

Predstavila nam je i ostala svoja djela i ispričala kako su nastala. Nakon susreta učenici su posudili neka od djela Jasminke Tihi-Stepanić i uživali u soku i grickalicama koje nam je priredila naša knjižničarka Natalija Stajić.

Neki od njenih odgovora na pitanja nalaze se u nastavku:

● Odakle Vam inspiracija za ovu tešku temu i koliko Vam je trebalo da napišete knjigu?

Inspirirao me je život. Knjiga je fikcija, ništa od toga nije se dogodilo u stvarnosti, ali moglo se dogoditi. Znam nekoliko djevojaka koje su oboljele od anoreksije i znam za patnju koju su prošle ne samo one, nego i svi članovi njihovih obitelji. Strašno je kad zdrav mlad čovjek dovede sebe na rub smrti.

U vrijeme kad sam pisala knjigu postojao je portal na kojemu su djevojke oboljele od

anoreksije iznosile svoja iskustva i pogled na život. Bile su to tako jezovite objave da je pravobraniteljica za djecu i mlade dala ukinuti taj portal/blog jer je imao loš utjecaj na mlade ljude.

Nadam se da moj roman usmjerava mlade ljude, ponajprije djevojke, na zdrav odnos prema vlastitom tijelu i životu. Zbog kompleksnosti teme roman sam pisala oko dvije i pol godine.

● Kako ste se osjećali kada ste pisali?

Osjećala sam se odlično, kao uvijek kada pišem. Sviđa mi se osjećaj da sama uređujem svijet u kojem žive moji junaci. Tema je zahtjevnija i mračnija pa sam htjela dodati i nešto humora jer, koliko god neka situacija izgledala crna, u njoj se može pronaći nešto smiješno. To sam postigla, u prvome redu, preko likova Romane i Tomeka koji odskaču od svijeta u kojem si je glavni lik Ela namijenila kao životni odabir. Nadam se da čitatelji uživaju u mojem romanu onoliko koliko sam ja uživala dok sam ga pisala, da nešto nauče i donesu dobre životne odluke. Moji likovi žive u knjizi, no to ne znači da nisu živi i uvjerljivi.

● Koje je Vaše mišljenje o anoreksiji?

To je teška psihička i fizička bolest, teža nego što se misli. Djevojke si, daleko češće nego mladići, zacrtaju kako bi morale izgledati potaknute fotografijama ljepotica, modela, glumica i sličnih profesija. Na tom putu mnoge pogodi bolest iz koje se jedva išču-

paju ili se uopće ne iščupaju. Koliko je sve to bolno i teško imala sam prilike saznati iz iskustava djevojaka koje su kroz to prolazile.

● Kako su reagirali mladi čitatelji na Vaš roman?

Neki od njih su šokirani onime što su pročitali jer nisu svjesni koliko je štetno nasilno mršavljenje. Propituju vrijednosti koje im drugi, prvenstveno mediji i društvene mreže, nameću. Mladost ljudima daje ljepotu, ne treba tražiti u sebi fizičke mane i ih ispravljati, trošiti energiju na beznačajne stvari. Knjige služe tome da nas nauče razmišljati.

● Koje su vas okolnosti potaknule na to da postanete spisateljica?

Prvi sam roman napisala 2011. godine, u vrijeme kad je Facebook zagospodario životima mnogih ljudi, a naročito djece.

Bila sam razrednica jednom razredu s kojim je bilo jako teško raditi. Bili su u lošim odnosima jedni prema drugima, s učiteljima u vječnim svađama. Kad se pojavio Facebook ti su se odnosi intenzivirali na društvenoj mreži i doveli do jako loših situacija u kojima su neki učenici bili izloženi pravom nasilju. Bio je to početak onoga što traje godinama i pokazuje se kao velik problem. Toliko su me isprovocirali svojim ponašanjem da sam osjetila potrebu pisati o tome i upozoriti mlade ljude na odgovorno ponašanje na društvenim mrežama.

● Koja Vam je najbolja knjiga koju ste pročitali?

Volim čitati Kristijana Novaka, Edu Popovića, Marinu Vujčić, Slađanu Bukovac, Mihaelu Gašpar, Damira Karakaša, Roberta Perišića, da spomenem samo neke domaće autore. Puno čitam, to mi je stalna preokupacija. Da ne čitam, ne bih mogla pisati. Čitanje i pisanje spojene su posude, jedno bez drugoga ne može.

● Pišete li sada nešto?

Pišem jedan roman za mlade, ali ne želim otkriti o čemu se radi.

● Postoji li knjiga koju ste napisali, a niste ju objavili?

Nemam nedovršenih knjiga, sve što napišem objavim. Ne prihvaćam se tema za koje mislim da ih ne mogu ostvariti. Ono, čega se dohvatim, nešto je što me zaokuplja, intimno me se dotiče, nešto što je meni osobno jako važno, a naslućujem da bi moglo biti važno i drugima. Onda to dotjeram do kraja.

Da se dogodi situacija u kojoj to ne bih mogla, odustala bih. Bolje je ne napisati ništa, nego napisati lošu knjigu. I bez mogega doprinosa ima ih puno, kao što ima puno i onih koje guraju čovjeka naprijed i otvaraju mu oči.

Dora Balen, Sofija Božićević, Katarina Ličko, 7. d

#BUDIMO ODRŽIVI

Europski tjedan održivog razvoja

Početkom školske godine polaznici izvannastavne aktivnosti Zajednica aktivnih građana i Učenička zadruga Eko Meštri zajednički su organizirali akciju čišćenja i uređenja naše vanjske učionice i školskoga vrta.

Povod je bio deveti Europski tjedan održivog razvoja. Sudjelovali su brojni učenici i djelatnici naše Škole. Uz druženje i uljepšavanje zajedničkoga prostora, učenici su imali priliku naučiti koje se cvijeće, bobičasto voće i začinsko bilje nalaze u našem školskom vrtu, opipati ih i pomirisati.

Obilježili smo voćke oznakama s imenima, počupali travu u gredicama, prikupili otpad, sortirali ga u kontejnere i pomeli cijelo igralište i vrt. Vatrogasci DVD-a Jarun oprali su naše dvorište i odrezali suhe grane. Učenici su rekli da im je sada još ljepše i ugodnije učiti i igrati se u vanjskom prostoru naše Škole.

Helena Mađer, učiteljica njemačkog jezika

ZA LJEPŠU ŠKOLU

Zajednica aktivnih građana - ZAG

„Kad pomislim na ZAG, pomislim na terensku nastavu, to je to!“

Dora Balen, 7. d

Iz vannastavna aktivnost građanskog odgoja i obrazovanja u našoj se školi odvija drugu godinu zaredom. Dvije skupine učenika od petog do osmog razreda sa svojim se voditeljicama bave različitim temama koje ih zanimaju, ljute ili motiviraju. Obje skupine međusobno surađuju kada imaju zajednički cilj – udružiti se i pomoći nekome, otići na terensku nastavu ili provesti projekt.

Naša se skupina ove godine posvetila pravu na obrazovanje i volontiranju. Zbog rata, u našoj školi ove školske godine boravi osmero učenika iz Ukrajine.

Zanimalo nas je što se dogodi s djecom koja iznenada moraju napustiti svoj dom, školu, obitelj i prijatelje i doći se npr. u Hrvatsku. Tko im pruži podršku, osigura hranu, krov na glavom i imaju li pravo na obrazovanje?

Europski dan jezika

Kažemo da je hrvatski jezik težak pa nas je zanimalo kako se tek snalaze učenici kojima je i latinica stana, a kamoli sve te nove riječi. Dolaskom u Republiku Hrvatsku, učenicima koji ne govore hrvatski jezik, a uključuju se u obrazovni sustav sa željom da ostvare svoje pravo na školovanje, osigurava se pripremna nastava hrvatskoga jezika u trajanju od 70 školskih sati.

Po završetku pripremne nastave učenici nerijetko i dalje imaju poteškoće u savladavanju nastavnih sadržaja i socijalizaciji s drugim učenicima koji ne razumiju njihov jezik.

Povodom Europskog dana jezika proveli smo anketu među učenicima i uočili da učenici naše škole uče ili govore ukupno osamnaest različitih stranih jezika. Istaknuli smo rezultate te ankete na panou jer smo htjeli osvijestiti učenike da je svaki jezik bogatstvo.

Iskustva stranaca u našoj državi

U potrazi za odgovorima o pravu na obrazovanje učenika stranaca, posjetili smo Ured za ljudska prava i prava nacionalnih manjina. Željeli smo doznati kakva su iskustva stranaca u našoj državi, je li im pružena dovoljna podrška i koja sve prava ostvaruju kada su pripadnici nacionalne manjine. Ravnatelj

▲ Posjet Uredu za ljudska prava i prava nacionalnih manjina

Alen Tahiri nabrojio je učenicima 20-ak nacionalnih manjina u Hrvatskoj, objasnio što znači obrazovanje po modelima A, B ili C i pod kojim uvjetima učenici ostvaruju pravo na nastavu na materinskom jeziku, a pod kojim na pripremnu nastavu iz hrvatskog jezika. Kaže da su u Uredu svjesni da je 70 sati pripremne nastave premalo pa se zalažu da se taj broj poveća na 200.

Pojmovi koje je gospodin Tahiri učenicima objašnjavao bili su i zaštita ljudskih prava, zaštita prava nacionalnih manjina, diskriminacija, suzbijanje trgovanja ljudima te suzbijanje zločina iz mržnje i govora mržnje. Učenici su pažljivo slušali o nepoštivanju ljudskih prava diljem svijeta, o zemljama u koji-

ma djeca još uvijek moraju raditi za 1 dolar dnevno, umjesto da idu u školu, igraju se, obrazuju i ostvaruju svoj puni potencijal. Prepoznali su učenici i da se govor mržnje pojavljuje u njihovoj svakodnevici, vrlo blizu, na društvenim mrežama i u medijima.

Učenici podržavaju učenike

Odlučili smo pružiti podršku našim učenicima iz Ukrajine te smo osnovali volontersku grupu za vršnjačku pomoć u učenju hrvatskog jezika. Želja nam je bila upoznati ih, da se oni međusobno upoznaju, ponuditi im pomoć u učenju i družiti se s njima kako bi se osjećali prihvaćenima u našoj školi. U posjetu Volonterskom centru Zagreb naučili smo

Grupa za vršnjačku pomoć u učenju učenicima strancima. ▼

Vršnjačka pomoć u učenju učenicima strancima. ▼

▲ Udruga Zemljani – Are you Syrious?

da volontiranjem pomažemo najranjivijim članovima zajednice i, poklanjajući svoje slobodno vrijeme, gradimo bolju zajednicu. Možda se čini kao mali korak, ali sigurni smo da ide u pravome smjeru – smjeru tolerancije, empatije, suradnje i prijateljstva..

Upoznali smo druge kulture

Nakon što su se roditelji naših učenika iz Ukrajine složili da djeca sudjeluju u grupi za vršnjačku pomoć, počeli smo se upoznavati i otkrivati zanimljivosti jedni o drugima, o našim državama, jezicima i kulturama. Obilježili smo zajedno Valentinovo, Dan ružičastih majica, učili smo o odraslim strancima u našoj državi, npr. Kame-runki Florette koja nam je održala glazbeno predavanje o Africi, svojem narodu i plemenskim jezicima. Dogovorili smo s Knjižnicom Staglišće da besplatno učlane učenike iz Ukrajine u Knjižnice grada Zagreba, a oni su nas pozvali i na radionicu. Pisali smo „knjigu o sebi“, slušali ukrajinsku priču i bolje upoznivali naše nove prijatelje.

Problemi stranaca u Hrvatskoj

Zatečeni natpisima u medijima o stranim radnicima koji dolaze u Hrvat-

Radionica u Knjižnici Staglišće. ▼

Kuća ljudskih prava. ▲

sku u potrazi za boljim životom, a svjesniji problema s kojima se stranci u Hrvatskoj susreću, obratili smo se na ZAG-u udruzi Zemljani – Are you Syrious? i Kući ljudskih prava. Voditeljice AYS-a objasnile su učenicima razliku između migranata, azilanata i izbjeglica i koja prava u Hrvatskoj (ne) ostvaruju. Kao i u Uredu za ljudska prava i prava nacionalnih manjina, shvatili smo da u Hrvatskoj nevladine udruge preuzimaju ogromni posao na sebe te svojim entuzijazmom i volontiranjem najviše pomažu ljudima u nevolji.

Ljudska prava

U Kući ljudskih prava imali smo priliku sudjelovati na radionici o pojavi govora mržnje na društvenim mrežama. Dobili smo brojne savjete kako se zaštititi, kako reagirati na govor mržnje, kome ga prijaviti i kako doprinijeti smanjenju govora mržnje.

učenici i voditeljica Helena Mađer

Povodom Međunarodnog dana djeteta ZAG te je upoznao s tvojim pravima:

Što učenici misle o ZAG-u?

Tijekom školske godine posjetili smo još neka mjesta i ljude, a na našoj školskoj mrežnoj stranici pod „Građanski odgoj i obrazovanje“ doznajte detalje. O tome kako nam je godina protekla, najbolje će vam reći učenici polaznici ZAG-a:

„Ove godine je na ZAG-u bilo dosta turbulentno. Često smo išli u posjete i puno smo toga naučili, što je meni iznimno drago. Zahvalna sam što uopće provodimo ZAG u našoj školi jer mnoge škole u Hrvatskoj nažalost još uvijek nemaju ništa slično ZAG-u. Temeljni cilj ove godine bilo nam je učenje o ljudskim pravima i pravima učenika stranaca. Krenuli smo raditi i jedan jako zanimljiv projekt i ja ću se, naravno, pridružiti. Jedva čekam sljedeću godinu! Ne znam smijem li reći o čemu se radi, ali jako mi je zanimljivo.“

Dora Balen, 7. d

U čemu su učenici najviše uživali:

„Ove godine mi je na ZAG-u bilo super. Išli smo na puno edukacija, puno smo naučili o ljudskim pravima i o pravima nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj. Od svega što smo radili, najdraža mi je bila grupa za pomoć u učenju učenicima iz Ukrajine jer mi je tamo jako lijepo, osjećam da sam pomogla nekome i to mi je najdraži dio ZAG-a ove godine.“

Sofia Božičević, 7. d

Bilo nam je neizmjereno drago pročitati sljedeću poruku:

„Hrvatski profesori i učenici ulažu rad i vrijeme kako bi pomagali strancima. Tako dobijemo više prilika za upoznavanje i komunikaciju u ovoj prekrasnoj državi. Na satovima igramo različite igre za učenje i vodimo razgovore o različitim temama. Glumimo kao da smo u restoranu, trgovačkom centru i slično, a to nam pomaže razumjeti kako se ispravno obraćati ljudima u Hrvatskoj i snalaziti se u gramatici. Jako smo zahvalni što nam škola pruža lekcije i učitelje da sve naučimo.“

Viktorija, Artem, Erika, Daryna i Slava

„Jako volim školu, ali još više volim kada svaki tjedan dođem na sat s profesoricom Helenom i učenicima. Zahvalna sam im zbog toga što mi pomažu i druže se sa mnom.“

Viktorija, 3. r.

ZAG-ovci uočili i analizirali problem te pomogli u njegovu rješavanju

Škola bez mobitela!

Razgovarajući na početku godine o problemima koje uočavamo u našoj školi, složili smo se da je to pretjerana upotreba mobitela tijekom odmora. Na našim smo sastancima raspravljali iznoseći negativne i pronalazeći pozitivne strane korištenja mobitela tijekom boravka u školi. Problem je to koji se tiče učenika, učitelja i roditelja pa smo odlučili čuti mišljenja svih njih.

Najprije smo u mini-anketi s učiteljima razredne nastave doznali da učenici nižih razreda mobitele i ne koriste tijekom odmora, a to pravilo uvedeno je uglavnom od prvog razreda, a kod nekih od početka ove školske godine. Učenici su prihvatili pravilo, a samo mali broj njih ga krši. Roditelji podupiru ovo pravilo, a učenici mobitele ne koriste ni tijekom izleta, terenskih i izvanučioničkih nastava. Mobitel učenici po potrebi smiju koristiti u nastavi (za kahoot i slično).

Bili smo na razgovoru s ravnateljem 15. 12. 2023. jer nam je bilo važno čuti što on misli o toj temi. Informirao nas je da su predstavnici u Vijeću roditelja pokrenuli anketu u kojoj su se roditelji izjašnjavali o zabrani korištenja mobitela u školi. Rezultati ankete pokazuju da je većina roditelja za zabranu, manji broj je protiv, a neki se nisu izjasnili.

Ravnatelj je svjestan da se zbog mobitela djeca sve manje uživo komuniciraju, kako jedva čekaju da zvonik kako bi uzeli mobitele, a nakon toga teško se koncentriraju na nastavu.

Razgovor s ravnateljem

Smislili smo pitanja i napravili ankete za učitelje i učenike.

Što misle učitelji

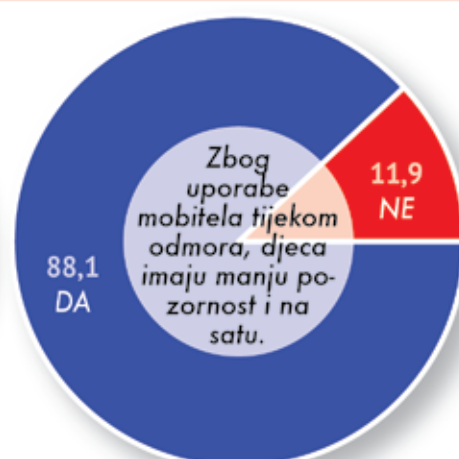
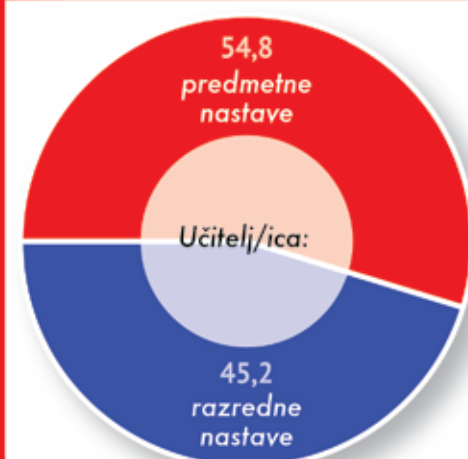
Ostali razlozi zbog kojih učitelji primjećuju da je za učenike štetna upotreba mobitela tijekom odmora su:

→ Ne druže se, ne razgovaraju. Komunikacija im se uglavnom svodi na igrice koje igraju na mobitelu ili o nečem vezanom za ono što je na mobitelu.

Otuđeni su i odsutni, s manjkom empatije.

→ Tijekom odmora ne odu na WC pa pojačano imaju potrebu izlaziti tijekom nastave. Zabijaju se jedni u druge na hodnicima jer ne gledaju kamo idu.
→ Jedu gledajući u ekran ili ne stignu pojesti užinu pa donose hranu iz blagovaonice u učionice (što je zabranjeno).
→ Provedu vrijeme igrajući igrice te ih poraz u igrici čini razdražljivima i agresivnima. Brza izmjena slika i zvukova u videima i igricama navikava

Rezultati ankete s učiteljima Anketu je ispunilo 68 % učitelja.

dječji mozak da uvijek aktivira iste i to samo male dijelove mozga zbog čega se ostatak mozga ne razvija u skladu s dobi i mogućnostima.

- Imaju lošu motoriku i finu motoriku, kraću pažnju, nedovoljno kreativne uratke i vrlo siromašno zaključivanje.
- Naprezanje očiju što dovodi do umora i glavobolja.

Učitelji u anketi navode kako je potrebno razraditi pravila te sve postupke i mjere za njihovo nepridržavanje.

Anketa s učenicima 4. - 8. razreda

Ankete su provedene u svim četvrtim, petim i šestim razredima te u tri sedma i tri osma razreda. Nisu uključivani učenici od 1. do 3. razreda jer se oni, prema anketi

koja je prethodno provedena s učiteljima RN, ionako ne koriste mobitele tijekom boravka u školi.

Razlozi za zabranu koje navode učenici:

Djeca slikaju drugu djecu i profesore i pokazuju neprimjerene videozapise.

- Ne gledaju kud hodaju pa se zabijaju u nas.

→ Da se učenici mogu koncentrirati na nastavu.

→ Treba ih spremiti u ormarić ili torbu jer netko i tijekom sata ode na WC i tamo gleda mobitel.

- Više bismo se družili kao razred.

→ Djeci koja nemaju mobitel ne bi bilo dosadno.

- Učenici bi bolje pratili nastavu i pripremili se za idući sat.

- Da ne postanemo ovisni.

→ Spriječiti da nas stariji učenici snimaju i objavljuju to.

→ Spriječili bi gledanje neprimjerenih sadržaja u školi.

- Zato što djeca svakodnevno gledaju u ekrane, a to baš nije dobro za oči

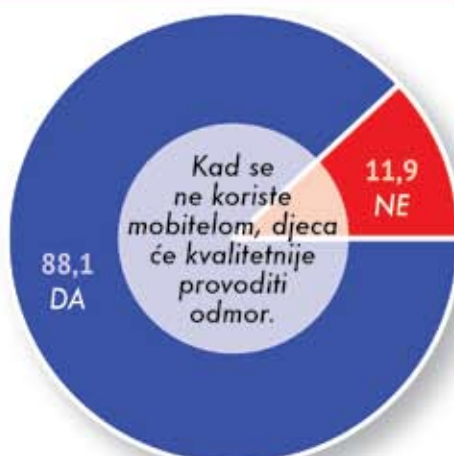
→ Zato što učenici mogu biti nervozni, agresivni

ako su za vrijeme odmora igrali neku igricu i izgubili.

- Da djeca budu u svijetu, a ne u svijetu mobitela.

**"Ako si u školi,
onda si u školi. Mo-
bitel možeš koristiti
i kod kuće."**

**"Ne bi bilo
zastajkivanja na hod-
nicima i zabijanja u
druge."**

Većina učenika nije za zabranu uporabe mobitela tijekom odmora, a naveli su svoje razloge:

Važne poruke

- možemo se javiti roditeljima ako smo u nevolji ili zbog dobre ocjene koju smo dobili pa da nam njihovo oduševljenje podigne raspoloženje
- možemo roditeljima javiti ocjenu koju smo dobili
- možemo pogledati važne poruke i odgovoriti na važne pozive
- možemo javiti roditeljima da nam >>

ŠKOLSKA KRONIKA

donesu nešto što smo zaboravili kod kuće

Zabava

- zbog igranja igrice s prijateljima
- zbog zabave

Učenje

• na mobitelu imamo dokumente za učenje pa za vrijeme odmora možemo ponoviti gradivo

Zdravlje

“Učenici se na mobitelima odmaraju od nastave.”

- ako netko ima dijabetes, može ga kontrolirati pomoću mobitela
- jer mobitel neke smiruje, umanjuje stres

Ljudska prava

- jer se danas sve događa na internetu
- 6 sati u danu učimo i trebali bismo imati malo odmora od toga po vlastitom odabiru
- to je naše slobodno vrijeme
- Ne treba kontrolirati djecu stariju

od 10 godina jer su oni dovoljno zreli i odgovorni, a naše je ljudsko pravo da koristimo mobitele

- Što će onda raditi osobe koje nemaju prijatelje?

Posljedice

- učenici nisu navikli biti bez mobitela pa se mogu zatvoriti i ne razgovarati uopće s drugima
- bez mobitela će divljati i skakati, radit će gluposti zbog dosade
- ako te nitko ne voli, pod odmorom imaš zabavu
- zbog toga što će se, ako se to uvide, učenici naljutiti na učitelje

“Dan u školi bez mobitela bio bi još dosadniji.”

Ionako...

- oni koji se žele družiti, i sad se družu
- nije dobro jer ćemo naći način da ga koristimo
- ionako će biti neučinkovito i prestat će se provoditi nakon nekog vremena.

Posjet OŠ Rapska

U OŠ Rapska zabrana o korištenju mobitela donesena je prije tri godine pa samo im 19. 1. 2024. otišli u posjet kako bismo vidjeli kako to izgleda u njihovoj školi i koliko se učenici pridržavaju pravila. Od učenika petih i sedmih razreda s kojima smo razgovarali i od školske psihologinje doznali smo da velika većina učenika poštuje to pravilo i da se učenici sada međusobno više družu i razgovaraju.

Odlazak u OŠ Rapska

Predavanja za roditelje i učenike

U suradnji s Društvom za komunikacijsku medijsku kulturu (DKMK) organizirali smo predavanje za učenike i roditelje. Irena Petrović, mag. novinarstva, 30. 1. 2024. održala je interaktivno predavanje za učenike *Što sve trebam znati o videoigramama?*

Saznali smo koje su sve pozitivne strane igranja videoigara, ali i koje su negativne strane. Učenici su bili vrlo aktivni te su htjeli pokazati svoje znanje o videoigramama.

Saznali su i koja su rješenja ako naiđu na informacije koje im se ne sviđaju te su upozoreni da često i dugo

Predavanje za učenike

Što raditi u slobodno vrijeme?

Pitali smo ih i da navedu prijedloge aktivnosti za učenike tijekom slobodnih sati. Ovo su njihovi prijedlozi, a svi se nadamo da će se neki od njih i usvojiti.

- staviti negdje TV i u predvorju još vreća za sjedenje
- da uvijek možemo u knjižnicu
- čitaonica

- stol za stolni nogomet, vreća za boks
- dopunska/dodatna nastava
- ići u dvoranu / igranje u parkiću
- uvesti neke radionice na kojima se crta ili čitaju priče
- društvene igre, igre u dvorištu
- pisanje zadaće
- međuvršnjačko učenje
- izrađivanje ukrasa, materijala za djecu u Africi
- učiti neki strani jezik
- listanje časopisa, križaljke...
- soba s društvenim igrama

U posjetu OŠ Rapska

igranje videoigara može dovesti do ovisnosti i težih posljedica.

Rezultate ankete koje smo proveli s učiteljima na UV-u 31. 1. 2024. predstavila je naša voditeljica Gordana Ljubas, a rezultate ankete s učenicima pedagoginja Valentina Zdravec.

Predavanje za roditelje – *Kako pratiti djecu i mlade kroz svijet društvenih mreža?* 1. 2. 2024. održao je prof. dr. sc. Igor Kanižaj. Roditelji su na predavanju čuli mnoštvo informacija, iznijeli svoja iskustva i dobili brojne savjete. Upozoreni su na najčešće pogreške koje na društvenim mrežama čine mladi, razgovarali su o najčešće korištenim društvenim mrežama među

mladima, razmijenili su svoja iskustva i savjete i za kraj su savjetovani da djecu upoznaju i na digitalni otisak koji ostavljaju za sobom te su saznali i za aplikacije koje mogu koristiti za provjeru privatnosti i roditeljski nadzor.

Članak 22. Pravilnika o kućnom redu

Pravilo o zabrani korištenja mobitela tijekom boravka u školi postalo je dio Pravilnika o kućnom redu. Prethodno su ga odobrili i Vijeće roditelja i Učiteljsko vijeće.

Na sjednici Školskog odbora 20. 2. 2024. usvojena je njegova izmjena (članak 22. propisuje zabranu korište-

nje mobitela tijekom odmora te postupanja u slučaju nedozvoljenoga korištenja), a izmijenjeni Pravilnik stupio je na snagu 11. 3. 2024.

Mi ZAG-ovci zadovoljni smo jer smo prepoznali problem i pokrenuli cijeli niz aktivnosti za njegovo rješavanje. Posebno nam je važno da se o problemu koji se tiče svih nas povela rasprava u kojoj su mogućnost aktivnog sudjelovanja imali i svi učenici (jer se to njih ipak najviše tiče). Iako je većina bila protiv zabrane, nadamo se da smo im raznim aktivnostima koje smo organizirali pomogli da shvate potrebu za uvođenjem ove mjere.

Gresa Bajrami, 7. b

Predavač Igor Kanižaj iz DKMK-a

Fotografije: Gordana Ljubas, prof. hrvatskog

1. a

Dobro doš

1. b

1. c

li u školu!

1. d

Patrik Babić: Matematika mu ide odlično, nikad se ne ponaša dvolično.

Stipan Noa Čeko: Frizura i outfit uvijek na mjestu, nikad nije varao na testu.

Marin Dacer: Prof. Domić Tunguz za njega uvijek živce sprema, što će ona kad njega sada nema.

Tomo Dacer: Najbolji košarkaš u školi bio, sve cure zavodio.

Andrija Petar Domljan: Svakom loncu poklopac, al' uvijek bio oslonac.

Barbara Eškić: Svoj stil ima, s Pringelsima Fiću doziva.

Marko Jurić: Dinamov najpoznatiji košarkaš, bit će pravi bogataš.

Iris Jurišić: Najviše talenta za crtanje ima, njenu pomoć svatko rado prima.

Hana Kampić: Osmijeh na licu nikad ne skriva, rješenja zadataka nam uvijek otkriva.

Josip Kovač: Nemoj da te njegova visina zavarava jer on je pomoć prava.

Elena Kovačić: u razredu je tiha i mirna, a u busu nokte manikira.

Katarina Pavić: „Nemoj me živcirat“ uljepša nam dan, Mbappeov najveći fan.

Klara Pekvarić: Tjelesni joj nije jača strana, jutarnja smjena uvijek drama.

Lana Perša: Kad Lana naše dečke pogleda, odmah uvede reda.

Leon Pezo: Nema zadnjeg dana bez njegovog hrana i piće angažmana.

Roko Popović: Pet sportova trenirao, profesore "nikad" živcirao.

Filip Priselac: Najbolji boksač bio i ostao, tajne nikad nije odao.

Vid Skomina: Odgovore na sva pitanja uvijek ima, sve znanje brzo prima.

Valentina Soljankić: Tiha i mirna Vale, kad je došla, sve oči su je gledati stale.

Ivan Tarle: Maramice su mu nepoznat pojam, biceps pojačavaju dojam.

Paola Turkalj: Vesela i nasmijana, razredu je žensku stranu pojačala.

Lukas Živković: Apsolutni sluh ima, a najdraža mu je klima.

***Naš pridruženi član Dorijan Vahtar:** Svaki dan tri kave pije, sve naše bisere zapisuje.

Razrednica Aelita Jurak, prof.: Uvijek za nas tu je bila, najljepše trenutke s nama ostvarila; padežima nas je mučila i puno toga nas je naučila.

1. a OŠ Ivana Mestrovica Zagreb. 10/2016

Kažu da se znanje ne stječe lako,
ali **Noa** ga upija tek tako.

Maji je Daleka obala mila,
iako je svugdje bila.

Franko voli šah,
pobjedi te u jedan mah.

Emma voli nogomet,
lopta joj ima dalek domet.

Dominik je *main star*,
popravi svaki kvar.

Marta voli balet
i zna crtati portret.

Teu snep fali,
loptu u kos zavalj.

Ana sebična nije,
svima se uvijek
lijepo nasmije.

Vid atletiku trenira,
sat ispitivanja bira.

Eva ima plave oči
i pred golom visoko skoči.

Matija je šarmer pravi,
nogometna lopta
mu je u glavi.

Lana je razredna mama,
u njoj nikad nije tama.

Fran nosi Calvin Klein
i visok je *one egthy nine*.

Marta šminku voli,
hejt ju ne zaboli.

Nino je *scorer* 6.,
potpiše ti se na vesti.

Nika ni jednog keca nema,
svira bolje od Beethovena.

Erik voli jesti,
biciklom se vozi po cesti.

Mislav zvan Mici,
dobar je u *šici*.

Darija želi pomoći svima,
ali za to jedva živaca ima.

Pavlo jak je jako,
loptu u gol zabije samo tako.

Svake godine imamo rasku novu, ali
nema zamjene za ovu.

Nicol Bagarić: Jedva sam čekala izaći iz ove ustanove.

Robert Ban: Rima mu štima, hladan je k'o zima, košarku roka, ima dva smeđa oka.

Noa Bangoura: Nešto ga boli, nema ga u školi.

David Čop: On veliko srce ima, za provocirati puno ideja ima.

Joško Gašparović: Fortnite je droga, tako mi boga.

Emma Glagolić: Što je bilo, bilo je.

Petar Haramija: Slijep sam, ali škola je mrak.

Jan Jagar: Pametan k'o ja.

Dominik Karlovac Vljasević: Brz je kao puma, nogometna lopta mu je najdraža guma.

Antonija Kovačević: Čitam s usana.

Hana Krdžalić: „Ja bih doma.“

Viacheslava Kyriienko: Chipi chipi chapa chapa

Marko Matijević: Sve k'o Papa Štrumpf, i visina i pamet.

Domagoj Prša: Glad, favoriti su mu pizze i špagete, odličan učenik, u školi gađa mete.

Maksim Ruk: On za školu vremena nema, al' na Grmi vozit' se treba.

Eva Šetin: Hura, napokon gotovo!

Marta Šetin: ¿Ya lavaste los trastes? (Jesi li već oprala suđe?)

Tin Šimatović: Uživajte u školi, jer kasnije će biti boli.

Maja Slišković: Dosta mi je.

Fran Sučija: Informatiku rastura, za učenika generacije se fura.

Katja Stošić: À jamais! (Vidimo se nikada!)

Marko Zeger: Nemojte psovat', radije se idite obrazovat'.

Fran Bjegović: Teorija ga zanimala nije, no u igricama pokazao sve svoje vještine.

Matej Dobrić: Stolce je mijenjao, pravdu je utjerao.

Din Hodžić: Nema sreće, pogledat knjigu neće.

Izabela Horš: Nogometaše voli, a oni ne znaju da postoji.

Lana Kontić: Kratkovidna bila, puno pila (vodu).

Ante Kraljević: Playboi cartia slušao, razrednično strpljenje kušao.

Vito Marcelić: Svaku temu doktorirao, sve profesore od reda zadivio.

Nikola Matejčić: Brojevi mu jača strana, mioc bez njega budućnosti nema.

Nina Nevistić: Kao Hrvatica rođena, Britanci joj veća logika.

Juraj Novosel: Diplomata bio, u razredne drame nije se uključivao.

Ivan Pavić: Pametan ostao i plav, u prošlosti mogao potopiti splav.

Marko Pilić: Tenis trenirao, cure šarmirao.

Petra Rede: Tjelesni noćna mora, bar joj je hrvatski fora.

Korina Rukavina: Kad si s njom nema mira, samo košarkaše bira.

Andrija Staklenac: Miljenik cura uvijek bio prvi, no za loptom je ipak odlučio da trči.

David Šopar: Košarka mu je bila jača strana, sve dok mu u život nije došla Lana.

Leona Tomljanović: Svaki razred 5.0, nikad ne fula.

Karlo Trkulja: Nema teme koju proučio nije, u svakoj raspravi pobjednik bio je.

Luka Vodanović: Što god da mu se pruži, ipak od košarkaškog terena teško ga je odvući.

Maja Vukelić: Biologiju zna i filozofija je obavezna.

Vito Vulić: Uvijek zbunjola bio, no sve cure od reda zadivio.

Dominik Wintersteiger: Nogomet mu je jača strana, a cure malo veća mana.

Hela Žerjal: Od fizike joj ispale oči, za odlazak u srednju ništa je ne koči.

1. d OŠ Ivana Meštrovića, Zagreb, 10./2016.

Hana i Fran - učen

Motivacija su mi roditelji

● Kakav je to osjećaj biti učenik generacije?

Sretan sam što sam učenik generacije, ali nemam neki poseban osjećaj.

● Kakva ti je bila ova školska godina?

Bila mi je do sada najbolja, na natjecanjima sam najbolje prošao, ne samo po rezultatima, već i zbog toga što sam se ove godine dosta pripremao za informatiku i matematiku, a još ni jedne školske godine do sada nisam se toliko trudio.

● Koliko dugo si se pripremao? Koje si rezultate postigao?

Za matematiku najviše sam se pripremao prije i tijekom praznika, a za informatiku cijelo vrijeme od kraja prošle godine.

Išao sam na državno natjecanje iz informatike i u kategoriji Algoritmi postigao sam 11. mjesto, a u kategoriji Logoa bio sam na 8. mjestu županijskog natjecanja. Uspio sam u onom što sam dosta dugo želio uz pomoć mentorice i učiteljice informatike Ivane Vištica.

Iz matematike i fizike došao sam do županijskog natjecanja čime sam zadovoljan jer sam bio na tridesetom mjestu u oba predmeta.

● Baviš li se nekim sportom?

Bavim se judom i hokejom na travi.

● To je odvojeno od škole ili je školski tim?

Odvojeno od škole.

● Kako usklađuješ natjecanja, aktivnosti i učenje? Kako izgleda tvoj tjedan?

Imam raspored za svaki dan. Na primjer, u ponedjeljak nakon škole idem na hokej, dok ostali dani ovise o tome u kojoj je smjeni škola. Ako je nastava popodne, ujutro idem na hokej, a poslije škole imam programiranje. Ako je škola ujutro, onda idem samo na programiranje. Takav mi je utorak. U srijedu popodne imam programiranje, u četvrtak hokej, a u petak judo, ali ponekad si ga ubacim i u ponedjeljak svaka dva tjedna. Tako se zna dogoditi da navečer do 20.30 sati imam hokej i nakon toga judo.

● Kako se onda stigneš pripremiti za natjecanje na primjer za judo? I koji pojas imaš u judu?

Za judo idem malo češće na treninge, oko četiri puta tjedno, a za programiranje dogovorim online sat od kuće. Imam smeđi pojas.

Ne ostavljajte sve za zadnji tren!

● Imaš li uzor ili neku motivaciju?

Najveća su mi motivacija moji roditelji.

● Što poručuješ ostalim generacijama u školi?

Pažljivo birajte što ćete i kada raditi, napravite si raspored i ne ostavljajte sve za zadnji tren.

● Što misliš da bi bilo potrebno ako netko želi ostvariti tvoje rezultate i postati učenik generacije? Treba li imati prijatelje, biti prijateljski raspoložen prema svima?

Da, svakako bi trebalo imati prijatelje jer ti prijatelji daju motivaciju, što je isto važno. Osim toga, kao što sam već rekao, treba dobro organizirati svoje vrijeme i probati što više stvari ako je moguće, i ne treba lako odustajati.

● Koji su ti planovi za dalje?

Planiram upisati MIOC, a za fakultet još ne znam jer ima vremena.

● Imaš li neko posebno sjećanje na nešto po čemu ćeš pamtit ovu školu?

Maturalac će mi ostati u najljepšem sjećanju te neke uspomene s nastave, pamtit ću profesore, prijatelje...

Razgovor vodili Iris Jurišić i Filip Priselac, 8. a

Fran Sučija

Razrednica o Franu

Fran je izniman učenik i po znanju i po vladanju te je svojim postignućima i aktivnostima zaslužio titulu učenika generacije. Ističe se izvanrednim uspjesima na državnim natjecanjima iz informatike, ali isto tako i uspjesima na nizu drugih natjecanja, kojima pokazuje svoju marljivost i sposobnosti. Osim na natjecanjima Fran uvijek aktivno sudjeluje na nastavi, pokazuje interes za različite teme, postavlja pametna pitanja i daje pametne

odgovore. Svoju znatiželju, kreativnost i kritičko razmišljanje pokazuje i na raznim izvan-nastavnim aktivnostima u kojima spremno sudjeluje. Svojom motivacijom i ponašanjem zaista je pravi uzor. Sretna sam što sam imala priliku biti njegova razrednica i učiteljica ove četiri godine. Želim mu sve najbolje u nastavku školovanja i u životnim putevima koje će za sebe odabirati!

Petra Pajtak, prof. povijesti i geografije

ici generacije!

Treba se resetirati kako bismo mogli dalje

● Baviš li se nečime izvan škole?

Nemam više aktivnosti izvan škole zbog toga što mi je 8. razred malo teži.

Prije sam imala dosta obaveza, išla sam u glazbenu školu i svirala klavir te sam dugo trenirala ples.

● Jesi li išla na neka školska ili izvanškolska natjecanja?

Od školskih natjecanja prijavila sam se na gotova sva osim povijesti zbog toga što sam sklonija prirodoslovnim predmetima i matematici jer me to više zanima.

● Koji su ti najveći uspjesi?

To što sam učenica generacije, to mi je do sada najveći uspjeh.

● Kako ti je bilo u školi, imaš li neka draga sjećanja? Imaš li najdraži predmet?

Pa iskreno, bilo mi je lijepo u školi, pogotovo dok sam išla u 3. i 4. razred.

Najdraži predmet možda bi mi bio hrvatski.

● Imaš li neku motivaciju, tko ti je pomagao tijekom školovanja?

Roditelji su mi bili podrška, ali u lijepom sjećanju ostaje mi i razrednica prof. Aelita koja me jako podupirala.

● Što misliš da je potrebno kako bi i drugi učenici ostvarili sličan uspjeh u školi kao ti?

Treba se više truditi, paziti na satu, a i rješavanje zadaće dosta pomaže oko učenja. Sve ovisi o tome što profe-

sori očekuju, te bi trebalo učiti i raditi na taj način.

● Je li potrebno provoditi malo slobodnog vremena s prijateljima ili bi trebalo samo učiti?

Definitivno je potrebno barem jednom tjedno i vikendom izaći van kako bismo se resetirali, da tako kažem, kako bismo mogli dalje.

● Imaš li neku poruku za ostale učenike i za buduće generacije?

Želim im sreću i htjela bih im poručiti da budu malo ležerniji, da ne pretjeruju u učenju jer će se brzo umoriti, kako se i meni dogodilo. Trebaš biti pažljiviji na satu jer tu puno možeš naučiti.

● Koju ćeš srednju školu upisati?

Upisat ću gimnaziju u Karlovcu, prirodoslovni smjer. Tamo ću se preseliti budući da sam i prije živjela tamo.

Razgovor vodili Iris Jurišić i Filip Priselać, 8. a

Treba biti
pažljiviji na
satu.

Hana Kampić

Na natječaju za Izbor učenice i učenika generacije objavljenom na mrežnim stranicama škole 14. veljače 2024. te u skladu s Pravilnikom o izboru učenice i učenika generacije 2023./2024. i uvidom u priloženu dokumentaciju učenika odabrani učenici generacije su Hana Kampić, 8. a i Fran Sučija, 8. c! Čestitamo učenicima generacije koji su ponos naše Škole!

Razrednica o Hani

Hana je odlična učenica uzornoga vladanja koju krase brojne vrline. Hana se posebno ističe aktivnim sudjelovanjem u školskim projektima i aktivnostima. S lakoćom svladava sve obrazovno-odgojne ishode, a svoja mišljenja iznosi jasno i argumentirano. Hana se ističe svojim odnosom i ponašanjem prema drugim učenicima te ju odlikuje iznimna empatija. Uvijek je spremna pomoći drugima te aktivno sudjeluje u grupi učenika koji pružaju pomoć u učenju učenicima inojezičarima. Marljiva i pristojna jako pazi na osjećaje svojih prijatelja te im pruža bezuvjetnu podršku i pomoć. Hana je iznimna učenica te sam izuzetno ponosna što sam joj i predmetna učiteljica i razrednica. Hani želim da ostvari sve snove u blistavoj budućnosti koja ju očekuje!

Aelita Jurak, prof. hrvatskoga jezika

Maja und Marta

Unsere Schokoladenreise

Ausflug nach Graz und Riegersburg

Vid und Nikola

Am 14. Dezember sind die Schülerinnen und Schüler der achten Klassen nach Österreich gereist. Wir lernen schon seit fünf Jahren Deutsch und wollten diese Sprache auch außerhalb des Klassenzimmers hören. Also machten wir uns auf die süßeste Reise!

Ich bin früh und voller Aufregung aufgewacht. Wir fuhren um acht Uhr los und erreichten in ein paar Stunden Riegersburg wo sich die Schokoladenfabrik Zotter befindet. Zuerst haben wir dort im Schokoladen-Theater den Film "Eine Kakaoreise um die Welt" gesehen. Es war sehr spannend und edukativ, denn wir haben viel über die Kakaoproduktion gelernt.

Danach haben wir viele Schokoladensorten probiert. Wir haben mit 100% Kakao angefangen, dann Milch, Weiße, Himbeere, Karamell... Es gab Schokoladen in hunderten Formen und allen Kombinationen. Ich weiß nicht, wie wir keine Bauchschmerzen bekommen haben!

Hinter der Fabrik besuchten wir auch den Zotter-Zoo und den Schokoladenfriedhof. Nach den süßen Tieren folgten eklige Aromen. Zum Glück haben wir sie nicht probiert, sondern nur darüber gelesen. Wir gingen zurück zum Bus und kamen in einer Stunde in Graz an. Wir stiegen in die Seilbahn ein und kamen auf dem Gipfel des Schlossberges an. Wir fotografierten die schöne Aussicht, hörten etwas über die Geschichte dieser Stadt und schon wurde uns gesagt, dass wir zurück müssen. Wir gingen zum Hauptplatz und hatten dort eine Stunde Zeit zur freien Verfügung.

Ich ging mit meiner Cousine zum Flying Tiger - Laden und wir schauten uns den Advent an. Wir kauften Weihnachtsgeschenke und etwas zu essen.

Gegen 21 Uhr kamen wir zurück.

Alles in allem war diese Reise wunderbar und Österreich ist ein wunderschönes Land! Ich würde auf jeden Fall wiederkommen.

Maja Vukelić, 8. d

ZOO

Uhrturm

Das ist mein Star

Magst du Sport, Musik, Mode, Filme...? Gibt es jemanden, den du bewunderst?

Unsere Fünftklässler haben uns verraten, wer ihre Stars sind!

Scanne diese Codes und schaue dir die Videos an.

Sudjelovali: Marin Bitunjac, 5. b, Mario Divjak, 5. b, Jakov Šimurina, 5. c, Šimun Roša, 5. c i Marko Radić, 5. b (snimatelj i tehničar)

Das ist mein Star

▲ Šimun

▲ Mario

▲ Jakov

▲ Marin

Ab in die Schule!

Wir brauchen jeden Tag viele Sachen für den Unterricht. Bücher, Hefte, Farbstifte, Schere, Taschenrechner, Malkasten, Wasserflasche... Manchmal ist meine Tasche sehr schwer. Was hast du in deiner Schultasche?

Unsere Kreative Clique zeigt dir was sie alles in ihren Schultaschen haben.

Scanne die QR-Codes und sieh unsere Videos an.

Sudjelovale su učenice iz 5. c razreda: Dora Šavorić, Marta Ivačić, Mia Soldo, Gala Sky Vlačić i Kala Babić

▲ Dora

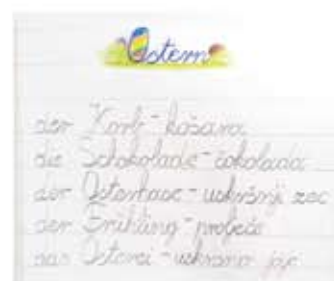
▲ Gala

▲ Marta

▲ Mia

Filip Marošević, 4. d ▲

▲ Jan Alilović 4. d

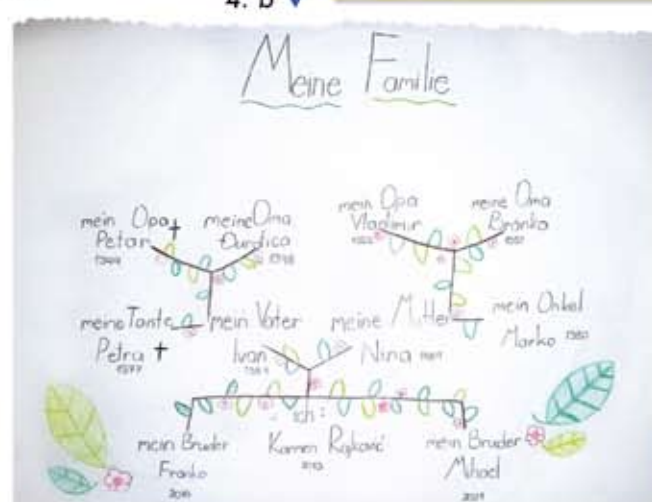
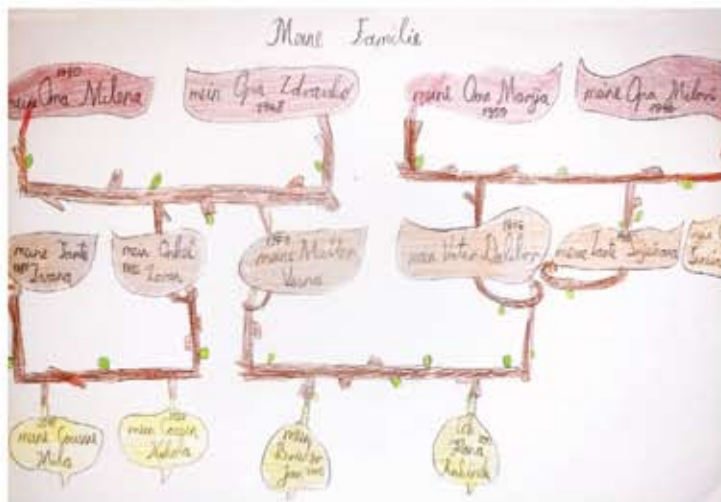
Erik Islamović, 4. b ▲

▲ Lara Pauković

Karmen Rajković, 4. b ▼

▲ Laura Barbarić i Letizia Jovović, 4. c ▼ Hana Kuhinek, 4. r

By Zvone Dacer, age 12

I'm interested in playing football professionally. When I leave school, I'm going to go to London to try out for FC Chelsea. It is my dream to play for Chelsea.

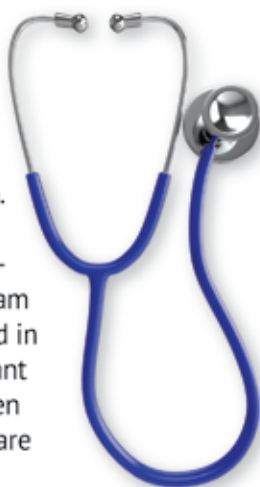
I am very optimistic about my future because I am one of the best players of my generation in Croatia. My second dream is to play for the Croatia national football team.

By Mia Zidar, age 12

I want to be a doctor because I want to help people. In the world there are so many people who are sick. My grandma is a doctor so I asked her question about it. After school I will go to university to learn how to be a good doctor. Some people think it is difficult to be a doctor, but I don't agree. If you love your job, nothing is difficult.

By Jakov Jukica, age 13

Today it is very important to be well educated so I am going to do my best in primary school. After school I am going to go to a good high school and I am going to do my best there too. I am going to become a doctor because I am very interested in medicine. I want to heal children because they are our future.

By Vida Hranuelli, age 12

I'm interested in architecture because I like drawing houses. When I leave school I will take over my mom's firm and make it bigger. I'm going to be an architect but I also want to be an artist.

My future ambition is to draw people's houses because I love doing that and it's fun.

my future

By Marta Žalac, age 12

In the future I want to make an invention that will make people teleport to their destination. I am interested in technology and science. When I leave school, I will go to university and study technology to make my invention.

My ambition is to make more inventions so people don't need to be late for work or wherever they are going. I want to get nominated for the best invention in the world.

By Helena Korožec, age 12

I'm interested in animals and vet clinics. I'm planning to go to college after school so I can study more about animals. I really hope to become a vet. I've loved animals since I was four years old and I've always dreamed of having a lot of pets to take care of and so I can have some company when I'm alone.

At first I wanted to be a doctor but then I realized, when I had a guinea pig, it's more fun to have and take care of fluffy pets who will always love you and will be grateful for the food, toys and water you give them. Some

people nowadays don't know how to say *thank you, I'm sorry or please!*

When I was watching a documentary about doctors dealing with patients who had corona virus, all I heard was patients being rude and ungrateful. But when I watched people who were at the vet clinic, all of them were friendly, talkative and nice. No one was yelling at the vet. They were saying thank you and other nice things.

In the future I hope to have a chance not just to be a vet and help animals, but to teach rude people some manners because manners matter just as much as animals.

By Ivano Žerjal, age 12

Roads are full of traffic. I think someone should create flying cars because then traffic jams would not exist. I am interested in technology and I like to assemble things. After school I am going to go to college. After college I want to work

in Rimac, the car company, and draw designs to make new cars.

My ambition is to create flying cars with my dad. They will be perfect for people who are angry because of traffic jams. I hope my future plans will become true.

By Marko Jung, age 12

I want to be a pilot because I love planes. When I finish school, I'll learn how to be a professional pilot. My future career is pilot. I've always wanted to be a pilot, ever since I was three years old. My uncle and cousin are pilots, too.

One day I want to fly the biggest plane in the world. That's my dream. I think my future will be fun.

By Paola Čančar, age 11

In the future I'm going to be a doctor. That is my dream. After school, I'm going to university to study how to cure people. I want to find the best way how to save people. After university I will invent medication for sick people. Adults and children will love me because I'm going to be a caring and happy doctor. I'm going to meet lots of people in this job and I will take care of them as best I can.

By Ema Reich, age 12

I'm going to be a detective when I grow up. I'm really interested in detective work and helping and rescuing people. I know

it sounds dangerous to some, but I love it. It's my dream job. After school I'm going to go to the police academy. I'm going to help lots of people. I won't be famous, but for me it's the best job. If you ask me why, it's because of all the detective and crime series on TV. It started like that and then it turned into a dream, my dream.

By Ira Trkulja, age 12

Now that we have cars, people seem to forget about horses. It's not that I mind it, I just think they deserve more credit than they actually get. I have loved horses from a young age but I started horseback riding when I was 8.

In the future, when I leave school, I hope I'll get into the Ypäjä Equine University so I can become a grand prix rider. I want to help people understand the gentle giants that have galloped their way into my heart. I want to educate people because I see they are scared. And it's a simple fact that people are scared of things they can't control or understand.

By Emma Habun, age 12

I'm really interested in architecture and graphic design. After I leave school I'm going to go to university to study architecture or graphic design. I want to be an architect or a graphic designer because I'm good at drawing and making designs of my own. I really think graphic design is better for me but I want to try both. Then I will pick the one I'm better at.

I want to be famous for my colourful designs if I'm going to be a graphics designer. I want people to smile at my designs.

However, if I'm going to be an architect, I want to make luxurious houses so I can make a lot of money. I think my job will be stressful but I'm going to deal with it.

My favourite animal

My favourite animal is a hippo. It's grey, big and very heavy. Hippo lives in the wild. It eats a lot of food like fish and fruit. You can see it in the summer in the zoo. I guess they can live up to 40 years.

Hippo is bigger than a mouse. Hippo is more dangerous than the mouse, too. Mouse eats cheese but hippo doesn't. I like hippos because they are cute and funny.

Mario Divjak, 5. b

My favourite animal is a hedgehog. It has spikes and it's small. Its height is around 5 to 10 centimetres. A hedgehog weighs around 3 to 7 kilos.

Hedgehogs live everywhere in the world except in South America. They eat apples and some small insects. They can't eat grapes and bread. You can see hedgehogs at night because they sleep during the day. I guess they live up to 5 years.

Only African hedgehogs can be held as pets.

Patrik Repić, 5. b

My invention

My invention: FLYING SHOES

WHAT'S THE PRODUCT?

The new product that I will invent are flying shoes.

WHAT'S THE PURPOSE OF THE PRODUCT?

The purpose of the product is that instead of running, you can basically fly, which can help very much like, when you're late to school instead of running you can fly.

WHAT'S THE PRODUCT DESIGN?

The shoes will be like regular shoes but with flames.

WHAT'S THE FUTURE PREDICTION OF THE PRODUCT?

I think everyone will want them because they will help in some scenarios.

Linardo Guberina, 6. d

Ika Begić, 6. d

MY INVENTION

I'm going to make a new kind of shoes. They will have a fan in the bottom.

These shoes are going to be for people who like running, or that are running a lot. They will protect your feet from getting sore. The fan will have a battery that can be charged with a USB charger.

The fan will be made of metal. It will have an electric motor and a small USB battery.

Running will be a lot easier with these shoes. They will also be very good looking. A lot of people will buy them.

SHOES WITH A FAN

ELECTRONICS

Jan Šmalcelj, 6. b

Natali buble, 6. b

Up and down shoes

remote controller

I'm going to make a new kind of shoes called Up and down shoes. Let me explain.

These shoes will be used on rainy days, because when you step in a puddle of rain, you won't get wet. If you want to use them you'll need remote controller with two buttons. But how to use it? You have to click UP if you want shoe sole to be higher or click DOWN if you want it to be normal again. On the shoe sole there is a small slippers when you press UP button, slippers are going to open and air will blow the shoe sole. Shoe sole will then be higher.

Up and down shoes will be made of leather and rubber.

Parts of shoes: remote controller, slippers, shoe sole and remote controller.

They will be better for you to have them because they will keep your shoes and feet dry.

Ani Buble, 6. b

David Uremović, 6. a

MINI CHOCOLATE MACHINE

NEW PRODUCT

I'm going to make a mini chocolate machine.

PURPOSE

This chocolate machine is going to be for people who love chocolate very much. It will be possible to get chocolate in only few minutes. This chocolate machine is going to be very small so it will fit in every kitchen.

PRODUCT DESIGN

The chocolate machine is going to be made of plastic and metal. It will have switch buttons to choose the flavour (milk, white, dark and hazelnut chocolate).

FUTURE PREDICTION

People are going to use this machine a lot because it's easier to go in the kitchen and grab a piece of chocolate than to go in the store and buy one.

ROBOT CLEANER

It's a robot that collects garbage. It has several bins for trash, one for plastic, one for paper, one for glass, etc.

It's powered by solar energy. has batteries that charge while it's and while plugged in. They are used while there is no sun.

It has a map in it that it moves on and knows in which area it should collect garbage and sensors so as not to crash into something or someone.

Žarko Peleski, 6. d

THE BOOK OF SECRETS

- The book of secrets is a new kind of a notebook, but in this book will be questions about you. Like: Who is your favourite singer? There will also be space for your secrets.
- The book is made for people who don't trust anyone when it comes to secrets.
- This book will be secured with fingerprint lock, keypad, password, key and lock, face scanner.
- If you lost your information, the book becomes invisible. You can turn it on with a key or a password.
- The book will have a special pen, when you write, you can only be seen through special glasses.
- It will have a button that turns the book invisible, so you have to be careful where you put it. The book only becomes visible again with a button.
- It will be made of leather.

New product

Lifted car has a mechanism for lifting and lowering. This car will be used by the police and other emergency services.

Purpose

It will help the police and other emergency services if they get into traffic jam. Such a car can go over the other cars.

Product design

Car and mechanism are very heavy because they are made of metal and other heavy and strong materials. Wheels are strong and flexible.

Future prediction

This mechanism will have many vehicles in the future, not only emergency vehicles. So, everybody will want to have one.

▼ Lena Dežman, 5. a

Fran Bernatović, 5. b

CHEESE ROLLING

• Cheese rolling is a traditional sport it takes place in spring once a year. A nine pound wheel of cheese is rolled down the hill slowly followed by the players.

• Catching the cheese is almost impossible since it travels down the hill at 70 mph. The winner of the cheese is usually the first across the finish line.

THE RULES

• From the top of the hill, a 3-4 kilograms round of Double Gloucester cheese is sent rolling down the hill, which is 180 meters long. Competitors will start running down the hill after the cheese. The first person over the finish line at the bottom of the hill wins the cheese.

• For equipment you need: running shoes, t-shirts, pants

There are big strong strong men at the end of the hill to catch the runners because it's difficult to stop. People often hurt their ankles or legs and have serious injuries.

• Chris Anderson won the most cheese rollings he won 23 times.

• Cheese rolling takes dates back to the 1800s.

EAR PULLING

OUCH!!

RULES

Competitors face each other with their legs connected.

A string about two feet long is then looped around the ears (left to right or right to left) of both contestants.

Then the contestants do what the name of the game implies: they pull.

They pull until one contestant gives in to the pain and the string.

EQUIPMENT

A string two feet long is only equipment needed.

DANGER

Extreme damage on the ears. Bleeding is very common.

INTERESTING PART

Ear pull is traditional Inuit game. Inuits are people who live in Arctic regions of North America.

Unusual sports

* * Ostrich racing * *

- Ostrich racing is weird and funny sport
- It's a sport where people ride ostriches on their backs

Rules

The rules for ostrich racing are the same as for horse racing. The only difference is that a man ride an ostrich not a horse. Of course, the fastest one win.

Where is ostrich racing popular?

- South Africa
- United States

Fact

The ostrich is the world's biggest and fastest bird. They cannot fly, but they run up to 30-37 mph.

Interesting things

- Ostriches live 30 to 40 years
- Famous ostrich racer is Ricky Ramirez

Where ostrich racing come from? *
It first appeared in Florida in the late 1800s.

TOE WRESTLING UNUSUAL SPORT

WHAT IS IT?

- A BAREFOOT FIGHTING GAME
- SIMILAR TO ARM WRESTLING

1974, UK

WHAT EQUIPMENT DO YOU NEED?

- BAREFOOT

WHAT ARE THE RULES?

- REMOVE SHOES AND SOCKS
- 2 PLAYERS
- 3 ROUNDS IN EACH GAME, STARTING WITH THE RIGHT FOOT, THEN THE LEFT IF NECESSARY, THE LEFT AGAIN (FOR THE WIN)

THE MOST INTERESTING FACT?

- EACH PLAYER MUST REMOVE THEIR OPPONENTS' SHOES AND SOCKS

THE MOST DANGEROUS FORM?

- IN THE BEGINNING PLAYERS WOULD SIT ON STOOLS - WHICH CAUSED NASTY INJURIES (BROKEN ANKLES...)
- NOWADAYS THEY SIT ON FLOOR

► Marija Čokolić, 5. a

► Tristan Jurilj, 5. a

Han Grabarić, 5. c ▼

WINGSURF FLYING

SOARING THROUGH AIR

* WINGSUIT FLYING IS A MORE EXTREME FORM OF SKYDIVING AND THE MOST DANGEROUS EXTREME SPORT IN THE WORLD.

* THE RULES ARE TO HAVE FUN AND STAY SAFE!

* HIGHEST JUMP (BASE-JUMP): 7,700 METERS

* THE LONGEST FLIGHT: 9MIN, HIGHEST SPEED: 396.88 KM/H

* REQUIREMENTS FOR A FIRST WINGSURF JUMP: AT LEAST 200 PARACHUTE JUMPS IN THE PAST 18 MONTHS

* EQUIPMENT: A WINGSUIT AND A PARACHUTE.

Promet

Najjednostavnije se prevozi tuk-tukom, a vožnja njime košta oko 200 rupija (2 eura). Promet je kaotičan i nema nikakvih pravila, čak ni na autoputu pa nije rijetko vidjeti auto u krivom smjeru.

Između gradova Indijci se voze autobusima i vlakovima koji znaju kasniti satima. Motorima i biciklima prevoze sve i svašta.

Putovanje Indijom

16 dana za pamćenje

Indija se smjestila u južnoj Aziji i graniči s Bangladešom, Mjanmarom, Kinom, Nepalom i Pakistanom. Najmnogoljudnija je zemlja na svijetu – ima 1,3 milijardi ljudi, a glavni grad je New Delhi s 18 milijuna stanovnika. Ovo je moje najdalje putovanje za koje smo se obitelj i ja dugo pripremali. Cijepili smo se protiv Hepatitsa A i trbušnog tifusa te više od mjesec dana pili probiotike.

Krenuli smo iz Zagreba s presjedanjem u Varšavi te smo nakon 13 sati stigli do New Delhija. Čim smo izašli iz aerodromske zgrade, zapuhnuo nas je smog. Zrak je bio zagađen, nebo se nije vidjelo, a smog grize za oči.

Nakon odmora u hotelu, u sobi koja nema prozora, krenuli smo na *spice market*, trgovinu začинима. Tamo smo došli rikšom, kočijom koju vuče čovjek na biciklu.

Na *spice marketu* vladao je totalni kaos. Krave su bile posvuda, a majmu-

ni su krali s tržnice. Rikšom smo obišli poznatu džamiju Jama Masjid gdje smo prvi put shvatili da Indija nema puno stranih turista jer su se svi htjeli slikati s nama. Osjećao sam se kao životinja u zoološkom vrtu dok su ljudi dolijetali sa svih strana s fotoćimama i ponavljali *Selfi? Selfi, please!* Rikša nas je odvela u hram Sikha u kojem svakodnevno besplatno nahrane 25 000 ljudi bilo koje religije.

Sljedeći dan nastavili smo obilaziti znamenitosti Delhija – Humayunovu grobnicu, vrata Indije, rezidenciju Mahatme Gandhija (oca nacije, indijskog aktivista koji je predvodio mirnu borbu za indijsku neovisnost od Britanije) i Raj Ghat gdje je Gandhi kremiran.

Kasno u sumrak posjetili smo Qutab Minar, minaret u starom arheološkom kompleksu sagrađenom u 12. stoljeću. Predivno

Hrana

Indijci vole sve jako začiniti. Hrana im je toliko ljuta da se okusi ne raspoznaju. Nenavikli na toliku ljutinu, teško smo jeli njihovu hranu.

▲ Humayanova grobnica

Qutab Minar ►

◀ Slonovi čekaju putnike

Majmuni uz sveto jezero ▶

Pustinja Pushkara ▶

Amber Fort ▼

▲ Mladoženja s pratnjom dolazi po mladu, mlada čeka u hotelu. ▼

▼ Palača vjetrova u ružičastom gradu

mjesto, pogotovo pod svjetlima. Večerali smo u hotelskom restoranu. Iako je prilagođeno našem nivou ljutine, i dalje je bilo preljut.

Četvrtog dana putovanja krećemo za Jaipur. Iako je udaljen samo 360 km, vožnja je trajala devet sati.

Jaipur je glavni grad države Rajastan poznat kao ružičasti grad koji je u čast engleskoj kraljici Viktoriji obojan u tu boju dobrodošlice. Boju na građevinama u centru održavaju i danas.

Jahanje na slonovima

Obišli smo tvrđavu Amber do koje smo dojahali na slonovima. Moju mamu bilo je strah jer je naš slon bio najbrži, vozač ga je zvao Ferrari. Slonovi su dobro tretirani, rade samo pola dana kako im u podne ne bi bilo

vruće. Isti dan posjetili smo Maharadžinu palaču i Jantar Mantar, park pun velikih astroloških satova.

Šesti dan ujutro krećemo za Pushkar, malo mjesto izvan turističkih ruta koje se smatra svetim mjestom jer se nalazi na svetom jezeru. Gradić je prepun majmuna koji žive zajedno s ljudima. Po svim dokovima oko jezera mora se hodati bos. I inače se u se hramovima izuva i hoda bos, u mnogima se mora pokriti glava, a u nekima, poput Sikha hramovima, i bez čarapa.

Nakon večere u Pushkaru naletjeli smo na indijsku svadbu, prvu od mnogih. Astrološki je prva polovica prosinca najpovoljniji period za vjenčanje pa ih je bilo puno. Svadbe su bučne, velike, šarene i osvijetljene. Moja mama kaže: pravi Bollywood.

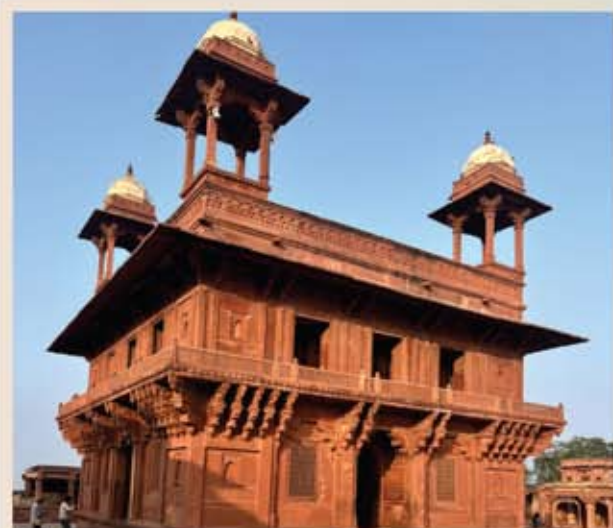
Način života

Ljudi žive siromašno u slumovima, a na ulicama ima mnogo prosaca.

Usprkos tome uvijek su nasmiješeni i sretni. Obučeni su u vedre i šarene boje. Bebe su često našminkane oko očiju – protiv uroka.

Ulicama hodaju krave – svete indijske životinje. Na ulicama ima i majmuna koji žive na krovovima iznad tržnica te puno dobro uhranjenih pasa. Zelene papigice lete posvuda, a iste se mogu i kupiti za 5 eura.

◀ Chand Baori

Fatehpur Sikri - grad duhova ▼

Prodavači

U turističkim mjestima prodavači trče za turistima, posebno bijelcima, i vuku za rukav da bi kupili njihov proizvod.

Nudi se sve – šah, nakit, magneti, marama, keramički slonovi, suveniri... sve je „home made“ i „very cheap“, nakon čega dolazi novi prodavač s manjom cijenom i istim proizvodima. Na ulicama prodaju i djeca mlađa od deset godina iako je to zabranjeno zakonom.

Ulični prodavači u Puskharu nisu toliko agresivni pa je kupnja ugodna. Najdraži suveniri, poput tradicionalnog svirala, upravo su iz Puskhara. Za kraj dana jahali smo na devama u „pustinji“ Pushkara.

Krećemo za Agru. Putem smo stali do srednjovjekovnog bunara Chand Baori za kojeg kažu da je najbolji i najdublji bunar u Indiji. U sumrak smo posjetili Fatehpur Sikri – grad duhova, napušten mogulski grad pod zaštitom UNESCO-a.

Slijedi kruna putovanja. Taj Mahal. Nažalost, teško se može fotografirati zato što je bijele boje pa se cijeli stopio sa smogom u pozadini.

U tom spomeniku ljubavi jedina nesimetrična stvar je maharadžin pogrebni kovčeg smješten pokraj njegove voljene. Kristalni detalji napravljeni su od tisuća malih kristala koji svijetle pod mjesečevom svjetlošću. U samom

srcu grobnice velika je jeka.

10. dan proveli smo u Lakhnuu, „građicu“ s 3,3 milijuna stanovnika, daleko od turističkih ruta. Posjetili smo Buda park s redovima kipova barem 150 slonova.

Rijeka Ganges

11. dan došli smo u Varanasi, sveti grad jer je na rijeci Ganges u kojoj se Indijci ritualno kupaju i piju gutljaj vode. Ako se umre u Varanasiju, preki da se krug života (vječne reinkarnacije), tijelo se kremira na lomači, a pepeo istresa u Ganges. Iz tih se lomača (začudo) ne osjeti miris. Indijci kažu da je to zato što je smrt sveta. Ženama je zabranjeno prisustvovati kremiranju zato što previše plaču, a u Indiji smrt nije tužan događaj.

Na gatovima se okuplja mnoštvo – zbog kupanja, molitve ili gledanja Ganga Aarti – svete duhovne ceremo-

▲ Taj Mahal – spomenik ljubavi iz 17. stoljeća ▼

Leon s tatom u memorijarnom parku dr. Ambedkar u Lakhnuu. ▶

Ganga Arti ▲

nije posvećene božici Gangi, najsvetijoj od svih rijeka. Ganga Aarti održava se svake večeri u suton u tri sveta indijska grada. U zoru smo se vozili brodićem po rijeci Ganges čekajući izlazak sunca.

14. dan vraćamo se avionom u Delhi. Obišli smo Lotus hram, hram nove Bahais vjere koja je otvorena ljudima svijeta svih vjera, ulične tržnice i za kraj prekrasan Red Fort.

Do ovog trenutka dobro smo prošli sa želučanim problemima, takozvanim Delhi Belly, ali ni oni nam nisu pokvarili dojmove i sjećanje na indijsku avanturu. Putovanje je bilo nezaboravno, vidjeli smo puno više nego što stane u ovaj tekst.

Ipak, otkad smo se vratili, uživamo u čistom zraku, plavom nebu, mirnim i čistim ulicama i svemu onome što smo prije Indije shvaćali olako.

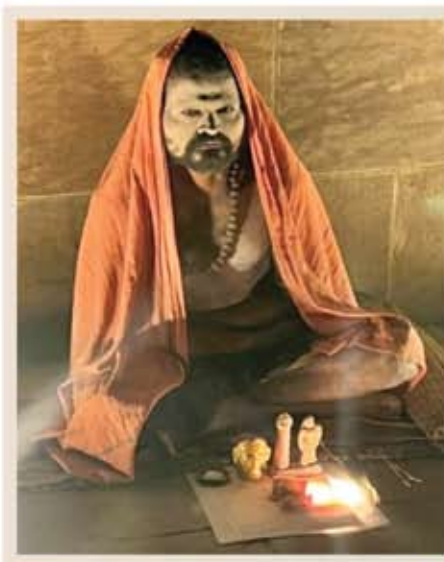
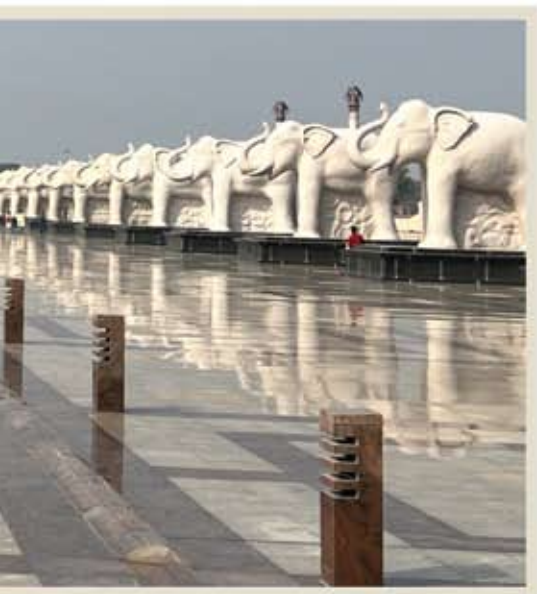
Leon Mihalić, 5. d

◀ Ritualno kupanje u rijeci i kremiranje na gatu ▼

◀ Lotus hram i Red fort ▲

▲ Ljudi u Varanasiju ▶

Fotografije iz arhive autora

Atletičarima bronca!

Prvi nastup naših najboljih sportaša i odmah medalja, ovaj put brončana. Izvanrednim nastupom i junačkom borbom naši najbolji atletičari donijeli su novi pehar i novu medalju školi osvajanjem ekipne brončane medalje na županijskom školskom prvenstvu u atletici.

Momci su nastupali u osam atletskih disciplina, ušli u čak pet finala i osvojili dvije pojedinačne srebrne medalje što dovoljno govori o njihovoj ekipnoj kvaliteti. Impresivno je bilo zajedništvo, htijenje i borbenost koja ih je krasila u svakoj disciplini.

Uz srebro Pilića u bacanju vorteksa i Tome Dacera u skoku u dalj, posebno treba istaći 5. mjesto štafete Grabušić, Pavlović, Domljan i T. Dacer koji su uz gromoglasnu podršku ostalih naših učenika, izvukli i zadnji atom snage ne bi li istrčali što bolji rezultat. Finale je još izbio Popović u bacanju kugle, te Jakovac u skoku u vis.

Učenici koji su zaslužno ostvarili ovaj izvanredan rezultat su: T. Dacer, Grabušić, Pilić, M. Dacer, Popović, Šerifović, Jakovac, Domljan, Pavlović, Šopar, Matejčić, Ruk, Tarle i Novosel.

Natjecanje osnovnih škola u krosu

Najbolji naši dugoprugaši sudjelovali su na županijskom natjecanju u krosu za osnovne škole. Školu je predstavljalo četiri mušketira (Pilić, Wintersteiger, Matejčić i Skomina) i najbolje se snašao u žestokoj konkurenciji od više od 230 natjecatelja, jedan od najkompletnijih sportaša naše škole Marko Pilić i osvojio izvanredno 27. mjesto.

Hrabro su otrčali i ostali naši predstavnici i u ekipnom plasmanu osvojili smo odlično 25. mjesto u konkurenciji 65 zagrebačkih škola. Čestitke momcima na još jednom sjajnom sportskom postignuću!

Košarkaši i odbojkaši uvjerljivo

Sigurnim pobjedama, najbolji naši košarkaši sa prve pozicije plasirali su se u osminu finala Prvenstva Zagreba za sedme i osme razrede, dok su nešto kasnije, uvjerljivom igrom, naši najbolji odbojkaši unatoč izostanku kapetana Marina Dacera, glatkom pobjedom izborili plasman među 12 najboljih škola u Gradu Zagrebu.

Učenice, unatoč hrabroj borbi, nisu uspjele napraviti podvig i pobijediti favoriziranu školu Josipa Račića, te su ispale iz daljnjeg natjecanja. Čestitamo našim sjajnim sportašima.

Četvrtfinale odbojkaša!

Sjajnim nastupom i pobjedom protiv prošlogodišnjih finalista OŠ Mate Lovraka, naši odbojkaši plasirali su se u četvrtfinale, među osam najboljih škola Grada Zagreba u odbojci za učenike sedmih i osmih razreda. Koncentrirani u prijemu, precizni u dizanju lopte i

razorni i agresivni u završnici, momci su pokazali da spadaju među najbolje škole u gradu i da ova velika pobjeda i nije iznenađenje. Za ovaj još jedan veliki uspjeh naših sportaša zaslužni su: M. Dacer (kap.), Pilić, Popović, Domljan, Šopar, Jakovac, Šerifović i Staklenac.

Zlato veslačima!

Na školskom Prvenstvu Grada Zagreba u veslačkim ergometrima, održanom u prostorijama Doma veslača SRC Jarun, učenici naše škole donijeli su nam zlatnu medalju u ekipnom plasmanu osvojivši vrlo uvjerljivo 1. mjesto.

U sastavu Jakovac, Ruk, Skomina i Tarle u jednom od energetski najzahtjevnijem sportu uopće, dominantno su izveslali svoju dionicu i ostvarili prednost od

čak 7 sekundi pred najbližom konkurencijom. Čestitamo momcima na još jednom velikom uspjehu, koji će im sigurno biti podstrek i motivacija za vrijedno treniranje u budućnosti.

Košarkaši u završnici

Izvanrednom igrom i pobjedom naši najbolji košarkaši su se plasirali u polufinale županijskog prvenstva osnovnih škola u košarci, a time ujedno i na poluzavršnicu državnog prvenstva.

Ozbiljnost, koncentracija, fokus, energija, kreacija i realizacija krasila je našu ekipu u četvrtini iz snova ove subote i prava je šteta šta veći broj gledatelja nije svjedočio maestralnoj izvedbi naših igrača. Sjajan ulazak prve petorke donio je mir i samopouzdanje ekipi, te su svi igrači dobili priliku i iskoristili minutažu na parketu. Ulaskom među četiri najbolje škole u gradu, nakon zimskih praznika krećemo u pripremu za borbu za medalje. Ponos je i privilegija voditi ovakve momke!!!

Polufinale su izborili: T. Dacer (kap.), Šerifović, Popović, Jakovac, Pilić, Jakić, Čuka, Domljan, Novosel, Šopar, Wintersteiger, Staklenac i Jurić.

Izveštaj iz siječnja

Nakon dva uzastopna košarkaška zlata u konkurenciji petih i šestih razreda, glatkom pobjedom protiv vrlo jake OŠ Brestje, naša top selekcija osmaša se plasirala u finale županijskog prvenstva i izborila nastup na državnom prvenstvu.

Pod pritiskom važnosti utakmice, momci nisu najbolje ušli u utakmicu, ali kako je susret odmicao, kvaliteta naših igrača je sve više dolazila do izražaja i konačne glatke pobjede.

Da bi slavlje bilo potpuno, pobrinuli su se nešto kasnije i naši odbojkaši, koji su odličnom igrom i atraktivnim potezima iz-

borili pobjedu i ušli u polufinale i među četiri najbolje odbojkaške škole u gradu. Za nove radosti i uspjehe zaslužni su: T. Dacer, Popović, Šerifović, Pilić, Jakovac, Jakić, Šopar, Čuka, Novosel, Wintersteiger, Jurić, Staklenac i Domljan (košarka), te M. Dacer, Popović, Jakovac, Staklenac, Šopar, Kusaković, Šerifović, Domljan i Wintersteiger (odbojka).

Čestitke sjajnim našim selekcijama i posebno zahvaljujemo sjajnoj podršci sa tribina naših učiteljica, roditelja, učenica i učenika, koji su nas konstantno bodrili i pomogli u ostvarivanju ovog velikog uspjeha.

Ples i graničar

Prvenstvo Grada Zagreba u sportskom plesu za osnovne škole održano je u subotu, 27. siječnja 2024. godine u Prirodoslovnoj školi Vladimira Preloga.

Djevojčice naše škole koje vrijedno treniraju u matičnim plesnim klubovima kao i unutar programa VUSD osvojile su odlično 5. mjesto u konkurenciji 7. i 8. razreda iako su 6. razred. Svojim nastupom pokazale su usklađenost i kondicijsku spremnost u prikazu plesnih struktura koje spajaju umjetnost i sport.

Za našu školu nastupile su: Tara Pačak, Lara Tonžetić, Luna Matijević, Kiara Burilo, Viktorija Njavro, Marta Žalac. Čestitke djevojčicama!

Naše djevojčice i dječaci sudjelovali su istoga dana i na Prvenstvu Grada Zagreba u graničaru od 1.-4. razreda, te su uvjerljivo svladali OŠ Rapska, te OŠ Borovje i osigurali svoje mjesto u daljnjem natjecanju.

Za našu školu nastupili su: David Matijaš, Bruna Mihaljević, Bruna Pavić, Niko Pavić, Stipe Pavić, Lovro Šikić, Ena Težacki, Viktorija Kopic, David Antolić, Zvezdana Brigić, Luka Burilo, Oliver Furač, Fran Futač, Luka Habjanec.

Čestitke djevojčicama i dječacima na odličnoj borbenosti i zajedništvu.

Branka Biondić, voditeljica programa VUSD

Jedna lopta do bronce i 4. mjesto odbojkašima

Najbolja naša odbojkaška selekcija, lavovskom borbom u pravom odbojkaškom trileru u tri seta, izgubila je utakmicu za brončanu medalju i osvojila odlično 4. mjesto u gradu. Drugi put u povijesti naše škole uspjeli smo se plasirati među četiri najjače odbojkaške škole i unatoč izostancima nekih od naših iznimno važnih igrača, pokazali da im je itekako

mjesto među odbojkaškim velikanima. Ovaj put nedostajalo nam je i malo sreće za medalju, ali momci su svojim zalaganjem, pristupom i kvalitetom pokazali da im je mjesto među najboljima.

Za još jedan veliki uspjeh pobrinuli su se: M. Dacer (kap.), Jakovac, Domljan, T. Dacer, Šerifović, Šopar, Kusaković, Staklenac, Matejčić, Skomina i Vukušić.

Prvenstvo Grada Zagreba u skijanju

Učenci naše škole sudjelovali su na Prvenstvu Grada Zagreba u skijanju za osnovne i srednje škole koje se održalo 14. veljače na Sljemenu.

Svojim skijaškim znanjem našu školu predstavljali su: Nika Dežman, Katja Stošić, Ira Trkulja, David Čop, Andrija Petar Domljan i Borna Brlečić. U kategoriji dječaka, učenik David Čop osvojio je sjajno 19. mjesto, Borna Brlečić 23. mjesto. U kategoriji djevojčica, učenica Katja Stošić plasirala se na 18. mjesto, Ira Trkulja na 22. mjesto.

Čestitke svim našim natjecateljima koji su pokazali svoje skijaško znanje, motivaciju kao i sportsku borbenost!

Branka Biondić, voditeljica programa VUSUD

Mala odbojka i graničar

Izvršnom igrom protiv OŠ Ljubljana djevojčice naše škole osigurale su daljnji krug natjecanja. Otvaranje u prvom setu bilo je fantastično. Mali pad koncentracije u drugom setu nije utjecao na kvalitetu igre koju su pokazale u trećem setu, te zaslužno pobijedile.

Učenice koje su sudjelovale u pratnji profesorice Sanje Linarić su: Naomi Bangoura, Magda Kvesić, Tena Vranjić, Kala Babić, Korina Balen, Sara Brajković, Ema Reich.

U isto vrijeme u drugoj školi učenici/ce naše škole 3. i 4. razreda vodili su veliku borbu za

prolazak u četvrtfinale u graničaru, ali nakon 5:5 u trećem setu umor nas je slomio i nismo prošli dalje. Veliko bravo za sve koji su sudjelovali, došli na natjecanje i bodrili nas.

Na natjecanju su sudjelovali: David Antolić, Matea Brajković, Zvezdana Brigić, Luka Burilo, Oliver Furač, Fran Futač, a Luka Habjanec, Viktorija Kojić, Eva Erak, David Matijaš, Bruna Mihaljević, Bruna Pavić, Niko Pavić, Stipe Pavić, Ana Pavlinović, Lovro Šikić, Tonka Stošić, Ena Težacki.

Branka Biondić, voditeljica programa VUSUD

Efikasni Meštri krenuli pobjedom

Drugí krug Prvenstva Grada Zagreba u košarci za dječake. Od početka su se naši igrači nametnuli kao vrlo ozbiljna ekipa i ozbiljnim pristupom vrlo brzo riješili pitanje pobjednika. Odličnu utakmicu su odigrali naši

iskusni igrači Vukušić, Barbarić i Džaja, ali posebno se dojmio mladi Šimun Orlić, koji je unatoč činjenici da je odigrao svoju prvu školsku utakmicu, ostavio dojam iskusnog i stabilnog igrača na kojeg itekako treba računati.

Nogometaši plasirani u treći krug

Najbolja naša selekcija petih i šestih razreda, laganim pobjedama plasirala se u 3. krug natjecanja Prvenstva Grada Zagreba u futsalu.

Ponovno nas je do pobjede nosio sjajni Zvone Dacer, čija lakoća igranja nikoga nije ostavila ravnodušnim. U

zadnjoj liniji se istakao i odlični Stjepan Palavra, čitanjem igre i otklanjanjem potencijalno opasnih situacija.

Svi igrači su dobili priliku i iskoristili je i energetske i disciplinirano na terenu, te smo zasluženo ušli u završnicu među 16 najboljih škola u Zagrebu.

Meštri preko Dubrave do zvijezda

Pobjedom protiv sjajne ekipe OŠ Kajzerica, nakon dva uzastopna zlata u kategoriji šestih razreda, naša starija ekipa se potpuno zasluženo okitila zlatom i u kategoriji učenika sedmih i osmih razreda.

U pravoj natjecateljskoj atmosferi, dvije najbolje ekipe u gradu prikazale su vrhunsku košarku i popunjene tribine su mogle uživati u sjajnoj košarci s obje strane. Na krilima izvanrednog Tome Dacera digli smo energiju u trećoj četvrtini i prelomili utakmicu, ne

dozvolivši odličnoj školi Kajzerice da se vrati u susret.

Čestitamo momcima na još jednom velikom uspjehu i želimo im puno dobrih igara i u Poreču na državnom prvenstvu. Zahvaljujemo se i našim vjernim navijačima, učiteljima i roditeljima koji su i sada bili naš šesti igrač i nosili nas do ovog velikog uspjeha.

Zlatni momci su redom: Dacer (kap.), Popović, Šerifović, Jakić, Jakovac, Pilić, Šoap, Čuka, Wintersteiger, Domljan, Staklenac, Jurić, Novosel i Kusaković.

Nove pobjede košarkaša i odbojkaša

Glavkim pobjedama i odličnim nastupima ponovno su nas ovog vikenda razveselili naši najbolji košarkaši i odbojkaši. U jutarnjem terminu vrlo sigurnom i discipliniranom igrom prvo su pobjedu izborili košarkaši protiv vrlo dobre škole Fran Krsto Frankopana, da bi odmah nakon toga stopostotan učinak sa dvije glatke pobjede ostvarila i naša odbojkaška selekcija.

Plasmanom u četvrtfinale košarkaši nastavljaju tradiciju odličnih nastupa, a i odbojkaši su na pragu velikog uspjeha za kojeg im nedostaje još jedna pobjeda. Sve igrače treba pohvaliti za pristup i energiju, ali posebno se dojmio nastup Nike Osrečkog, koji je svojim zalaganjem podigao energiju čitave ekipe.

Čestitamo momcima i zahvaljujemo na podršci roditelja i učitelja, te ih pozivamo na sigurno zanimljivu završnicu, sa obećanjem da ih nećemo razočarati.

Šestaši stopama osmaša u završnicu

Sjajnom igrom i novom pobjedom najbolja košarkaška selekcija naše škole u kategoriji petih i šestih razreda plasirala se u polufinale i tako nastavila višegodišnju dominaciju na županijskim natjecanjima u košarci za učenike. Kolektivnom igrom, pravovremenim otvaranjima i pokrivanjem reketa iz četvrtine u četvrtinu smo povećavali prednost protiv vrlo dobrog protivnika, te smo ponovno pokazali da je naša najveća snaga u zajedništvu, borbenosti i međusobnom povjerenju. Unatoč smjeni generacija, plasmanom među četiri najbolje škole u gradu, ponovno smo stvorili moćnu mladu ekipu koja nikome u završnici neće biti lagan protivnik.

Polufinale su izborili: Vukušić (kap.), Barbarić, Uremović, Osrečki, Džaja, Bartovčak, Čutura, Šuto, Studak, Orlić i Guberina.

Mali Meštri opet na postolju

Trećom uzastopnom medaljom, ovaj put brončanog sjaja naša košarkaška selekcija šestih razreda završila je nastup na završnici Prvenstva Grada Zagreba u košarci. Unatoč ranojutarnjem terminu, momci su u polufinalu pružili žestok otpor favoriziranoj i atletski moćnoj školi Tituša Brezovačkog. Iznimna potrošnja u obrani, rezultirala je nešto slabijom realizacijom u napadu, te je pobjeda u završnici pripala fizički puno snažnijem protivniku. Unatoč tome trebamo biti ponosni ne samo na igru u završnici, nego i na način kako su dječaci odigrali cijeli turnir. U borbi za 3. mjesto sjajnom igrom pobijedili smo tradicionalno neugodnu školu Remete i dokazali da nam je mjesto među najboljim školama u gradu.

Zahvaljujemo na podršci ne samo na ovoj utakmici, nego i tijekom cijelog turnira našim vjernim navijačima

roditeljima, učiteljima i učenicima, kao i svima koji su vjerovali u nas. Igrači koji su donijeli novi pehar školi su: Vukušić (kap.), Barbarić, Uremović, Džaja, Osrečki, Šuto, Čutura, Bartovčak, Lekaj, Orlić, Jakopiček, Guberina, Petriković, Studak.

Državni prvaci na putu prema Europskom prvenstvu

Školsko sportsko društvo Zdenac života postao je novi državni prvak i ostvario plasman na Europsko prvenstvo.

Time je četverogodišnji ciklus ovjekovječen zlatom. Meštri i magija igre među

obručima za vječnost. Od Vinkovaca do Poreča, u igri na dva koša, u kojoj uvijek pobjeđuju Meštri.

Titulu najboljeg igrača finala zavrjedio je naš Tomo Dacer.

Naši uspjesi u ovoj školskoj godini

- Prvenstvo Grada Zagreba u košarci za dječake 4. - 6. razreda, 3. mjesto
- Prvenstvo Grada Zagreba za dječake, veslanje na ergometru, 1. mjesto
- Prvenstvo Grada Zagreba u atletici za dječake 7. - 8. razred, 3. mjesto
- Prvenstvo Grada Zagreba u odbojki za dječake 7. - 8. razred, 4. mjesto
- Prvenstvo Grada Zagreba u košarci za dječake 7. - 8. razreda, 1. mjesto

Županijska natjecanja:

- MALA ODBOJKA - 4. mjesto (5. i 6. razredi)
- FUTSAL - 4. mjesto (5. i 6. razredi)
- ODBOJKA - 4. mjesto (7. i 8. razredi)
- ATLETIKA - 3. mjesto (7. i 8. razredi)
- KOŠARKA - 3. mjesto (5. i 6. razredi)
- VESLAČKI ERGOMETRI - 1. mjesto (5. - 8. razredi)
- KOŠARKA - 1. mjesto (7. i 8. razredi)

Državna natjecanja:

- KOŠARKA (7. i 8. razredi - 1. mjesto)
- Tomo Dacer učenik 8. a razreda proglašen je za najboljeg igrača prvenstva.

Sudjelovali smo još na županijskim natjecanjima u badmintonu (učenici i učenice), atletici (učenice 7. i 8. razreda), atletici (učenik 5. razreda Lukas Grabušić 3. mjesto pojedinačno), sportskom plesu (učenice), maloj odbojki (učenice 5. i 6. razreda), odbojki (učenice 7. i 8. razreda) i graničaru (učenici i učenice 4. razreda).

Izveštaj napisao voditelj školskog sporta, profesor tjelesnog odgoja Hrvoje Đurak

Odmor u hladu na zelenom
vidikovcu Želimira Janeša

Maturalac

Pospanog jutra 13. 9. 2023. godine ispred Osnovne škole Ivana Meštrovića okupili su se svi osmi razredi kako bi krenuli na mali maturalac. Miris vlage plovio je zrakom dok su tople zrake Sunca znatljivo provirivale kroz oblaciće. Tko zna, možda su baš nas htjele otpratiti iz Zagreba. Čim su došli autobusi svi smo pojurili zauzeti najbolja mjesta. Glasan žamor ispunio je bijeli autobus dok se nije začuo nježan glas naše voditeljice - to je bio znak za pokret!

Kada smo prešli granice Istre odmah se osjećala atmosfera primorja. Prvo smo posjetili Roč, najmanji grad na svijetu. Stara kamena šetnica vodila je do zelenog vidikovca Želimira Janeša. Tamo smo napravili grupnu fotografiju, samo što je malenoj meni bilo teško provući se kroz nemirna ramena daka visokih poput stabala. Na svu sreću ubrzo je došlo vrijeme za polazak u visine grada Motovuna. Penjući se uzbrdo osjećala sam bol u nogama koja mi je govorila da stanem, ali je jača bila želja za otkrivanjem tajni gustih, zapetljanih oblaka koji su skrivali snažne Motovunske zidine. Na kraju se sav trud isplatio! Pružao se pogled na šumu listopadnog drveća s 252 metra nadmorske visine koji je oduzimao dah. Ne samo zbog umora, naravno.

Zatim smo otputovali u Rovinj vidjeti sarkofag Svete Eufemije. U slobodno

vrijeme imali smo priliku razgledavati grad. Svi su tražili suvenire i poslastice dok je pravo blago stajalo točno ispred njih - bistro Jadransko more.

U međuvremenu, svake večeri okupili bismo se u sobama i pričali do kasno uživajući u toplim jesenskim noćima. Kako je bilo prevruće, umjesto završnog slavlja za koje nitko nije imao snage otišli smo u šetnju i na hotelskoj plaži nekolicina nas ipak je otplesala Ringe ringe raja...

Sljedećeg jutra imali smo slobodnih sat vremena za kupanje. To sam naravno iskoristila! Zaplivala sam kroz svjež, bistru vodu i nakon par metara ugledala prvu

Nismo mogli odoljeti jutranjem kupanju

školjku. Kada sam zaronila u slanu prozirnost preplavio me osjećaj mirnoće, a šum valova bio mi je u ušima. Čim sam dosegla školjku osjećala sam se kao lovac na blago!

Istog dana u Pulskom amfiteatru mogli smo vidjeti pravo rimsko blago. U starim tunnelima razgledali smo izložbu "Maslinarstvo i vinogradarstvo Istre u antici". Nakon toga otišli smo u Akvarij Pula gdje mi se najviše svidio Centar za oporavak morskih životinja. Drago mi je da još uvijek ima dobrote u ljudima. No, došlo je vrijeme za našu zadnju postaju u Istri. U tom trenutku počeo je pljusak i u daljini smo čuli grmljavinu. To baš nije bilo obećavajuće. Ipak, nakon ručka, u zadnji tren nebo nam se smilovalo i kiša je prestala. Brodom smo došli do Nacionalnog parka Brijuni. Mogu vam reći da je to bio šećer na kraju! U Safari parku bilo je toliko šarenih životinja, a od njih meni najdraža, slonica Lanka. Bila je u pravom smislu riječi dama. Kada bih ju slikala napravila bi pozu kao da je na modnoj reviji. Dan je završio zlaćanim zalaskom Sunca.

Tog 15. 9. zaputili smo se u Zagreb gdje su nas roditelji dočekali raširenih ruku. Mislim da ću šum Rovinjskih valova i veseli pjev brijunskih ptica zauvijek pamtit. Ali svaki kraj je novi početak! Odmorite se profesori. Zaslužili ste!

A meni izronjene školjke iz osunčanog plavetnog mora još uvijek pričaju priče o ribama, suncu, galebovima i predivnom šumu valova...

Iris Jurišić, 8. a

▲ Iva Milošić, 1. b

◀ Maks Banić, 1. b

Vida Vlačić, 1. b ▶

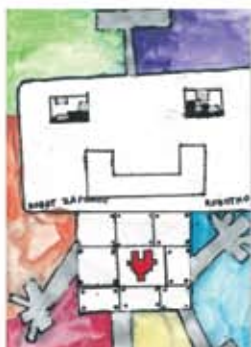

▲ Porga Drempeć, 1. b

▲ Hana Dizdarević, 1. b

Mislav Repar, 1. c ▶

Lukrecia Udovičić, 1. c ▼

Prijatelj

Prijatelj ti u životu puno znači
pa sa njim ti skači
i pjevaj
i crtaj
i pleši,
ali se uvijek nasmiješi.
Kada novu osobu vidite
nemojte da se stidite.
Možda će vam on novi prijatelj biti
i od njega se nećeš moć skriti.

Zvezdana Brigić, 4. a

◀ Greta Kovač Bartolović, 1. c

Mia Meašić, 1. d ▶

Učenici 1. a razreda ▼

▲ Maria Begić, 1. a

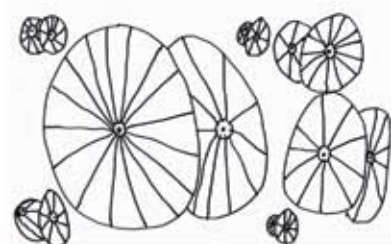
Karlo Pešeć, 1. d ▼

◀ Zlata Au, 1. d

Marta Kvesić, 1. a ▶

Lucija Mijić, 1. c ▼

▲ Franko Rajković, 1. a

▲ Kiara Bucić, 1. d

▲ Jan Smola, 1. b

▲ Učenici 1. d razreda ▲

▲ Jan Globlek, 1. d

▲ Tin Čuka, 1. a

Grgur Zbiljski, 1. c

Antea Flegar, 1. c

Vila čuvarica Papuka

Nakon duga tri sata vožnje napokon smo stigli na Papuk. Ostavili smo stvari i krenuli se igrati na igralištu. Nisam se htjela igrati na mokrim spravama pa sam otišla istraživati. Našla sam neki mali put kroz šumu i preko rijeke. Tama kad sam htjela istražiti dublje, povukla me nečija topla ruka. „Ne, nećeš! Bar ne dok sam ja tu!“ rekla je prijateljica strogo me pogledavši. „Vidi“, pokazala je na srušeni znak, „vidiš li što tu piše?“ Gledala sam znak koji je bio srušen na podu: „Ne baš.“ Pao je na onu stanu na kojoj piše što govori. „Može li mi ti pročitati?“ upitala sam. „Uh...ne...zaboravi! Sad dođi, počinje ručak!“ predomislila sam se. Obje smo otišle u malu žutu zgradu.

„Okupite se svi!“ vikao je šumski vodič najglasnije što je mogao. „U redu. Dobrodošli svi! Ovo je nacionalni park Papuk...“, započeo je priču. „Tako ne želim biti tu. Dosadno mi je“, mislila sam gledajući u smjeru onog puta. Krenuli smo šetati oko jezera. Šumski vodič pričao je neke dosadne stvari na koje nisam obraćala pažnju. „Prijateljice! Slušaj! Mislim da čujem dinosaura!“ rekla sam oponašajući jednog. „Ne mislim da je to dinosaur. Čula sam legendu o tome kako ovdje žive vile i zli zmajevi koji od početka vremena pokušavaju osvojiti Papuk“, objasnila mi je. „Kako zanimljivo! I što se on...“ Prekinula me profesorica. „Ne možete pričati dok nam traje predavanje. To je takvo nepoštovanje prema šumskom vodiču i samom Papuku! Udalji se i ne želim više čuti tebe i prijateljicu!“ Strože, ne, najstrože je rekla, izgledajući kao da će nas prodati zmaju koji dan danas pokušava osvojiti Papuk.

Taj čudni zvuk koji sam bila čula ponavljao se sve do kraja puta. Kada smo se vratili, šetala sam po zelenoj travi, pričajući s prijateljima. Prijateljica je otišla na drugu stranu. „Sada je moja prilika!“ mislila sam i potrčala prema skrivenom putu. Ušla sam u kroz granje koje je čuvalo vidljivost skrivenog puta. Hodala sam preko tvrde smeđe zemlje i preko dugog starog debla koje mi je izgledalo kao siguran put preko rijeke. Bila sam sva uzbuđena, ali nakon nekoliko koraka, put se razdvojio. „O ne! Što ću sad!“ mislila sam. Znala sam da sam izgubljena.

Stajala sam tamo slušajući zvukove, dok se nije pojavila neka svjetleća stvarčica. Letjela je užarenom brzinom kroz vlažni, svježi, gusti zrak. Isprva nije obraćala pažnju na mene, ali se vratila natrag da me bolje pogleda. Imala je velike zeleno-žute oči i plavu kosu. Mala haljinica napravljena od lišća i štapova stalno se gibala gore-dolje, lijevo-desno dok se ona trudila letjeti svojim plavim krilima kao u najbještvijem leptira. Naglo je uzdahnula kao da

je vidjela nešto strašno i bacila šljokice na mene. „Hej, što radiš! Ulaze mi u oči...“ Krenula sam odšetati, ali sam se osjećala kao da sam izgubila svu snagu u svom tijelu. Pala sam na pod, onesviještena i nakon nekoliko trenutaka se probudila na podu pred skupinom malih stabala prepunih cvijeća. Iz cvijeća su izlazile male leteće točkice svih duginih boja. Jedna je pokazala ne mene i pitala: „Tata, je li ona bila zločesta pa su joj odrezali krila?“ Odrasla točkica se nasmiješila tiho govoreći: „Oprostite mome sinu.“ Sve ih se više okupljalo mrmļajući: „To je stvorenje koje je Zorica vidjela dok je brala gljive!“ ... „Da, opisala ga je puno strašnije...“, govorile su međusobno. „Hm, nju! Ja sam cura!“ rekla sam. „To govori! Trebamo je odvesti kraljici“, rekao je dečko koji me maloprije uvrijedio svojim pitanjem.

Nakon nekoliko minuta veće su se vile pojavile. U tamnim smeđim oklopima i kopljima u ruci, vile veličine pola hamer-papira zavezale su me magičnim užem koje nisam mogla pregristi i odletjeli smo do dvorca. Bacili su me na pod pred jadno sagrađenu utvrdu od kamena, zaraslu mahovinom i bršljanom. „Idi unutra“, rekao mi je jedan čuvar. „Odveži me prvo, genije!“ rekla sam pokušavajući micati svoje ruke. „Bojim se da nećemo“, rekao je drugi. „Ha, kako da onda uđem!“ vikala sam gubeći strpljenje. „Pa valjda možeš odletjeti“, rekao je opet prvi. „Pa valjda sam zavezana i nemam krila!“ rekla sam, sad vičući na njih obojicu.

„Kakva je to buka?“ čulo se te je iz dvorca izašla žena visoka bar tri metra, kose crvene s plavim pramenovima, okićena zlatnim nakitom. Njena duga modra haljina nije bila raskošna nego skroz jednostavna. U ruci je imala luk i strijelu spremnu da je odapne. „Tko je ona? Što radi ovdje?“ pitala je čuvaru. Napokon je netko primijetio da sam cura, pomislila sam. „Odvežite je i odvedite u dvorac“, rekla je strogo i otišla unutra. Čuvari su me odvezali šapčujući nešto što nisam mogla razumjeti. Odveli su me kroz ogromni vrt pun čudno oblikovanih stabala.

Ušli smo u dvorac. „Vas više ne trebamo. Otiđite!“ rekla je kraljica vila. „Ja sam Maeve, kraljica vila čuvarica Papuka. Koji je razlog da ovdje dođe čovjek?“ sjela je i pokretom mi rekla da učinim isto. „Ne znam zašto sam ovdje. Samo sam šetala šumom i odjednom se probudila ovdje“, odgovorila sam joj. „Ovo je sveto mjesto. Zato što si neovlašteno ušla u naše zemlje, trebaš biti kažnjena“, rekla je Maeve i malo razmislila. „Ti si čovjek, zar ne?“ pogledala me. „Izgledam li kao da nisam?“ rekla sam osobi višeg statusa, znajući >>

>> da me može baciti zmajevima. „Znaš... vas ljudi ima puno, a mi vile smo jedine ostale na cijeloj zemlji nakon što su zmajevi osvojili sve. Zato bi bilo bolje da ti odeš u zmajevu zemlju zvane Gorski kotar i pokušaš ga nagovoriti da povuče svoju vojsku koju je pripremio za napad.“

Ustala je i uzela nešto što je izgledalo kao zrcalo, ali nije bilo odraza „Put do tamo je prilično dug. Moja krila nisu za taj put. Uzmi ovo. Teleportirat ću te kud želiš. Sad idi.“ Dala mi je komad platine s galijem u sredini i drškom od čistog zlata. „Iznad trideset stupnjeva celzija galij postaje tekućina. Samo drži zlatnu dršku da se ugrije, a nakon toga skoči u galij.“

Uzela sam ogledalo. Bilo je teško za moje slabo tijelo i slomljenu ruku, tek skinutu iz gipsa. Pratila sam upute koje mi je dala i zamišljala kakva bi to zemlja mogla biti. Izašla sam iz portala. „Još uvijek sam suha“, mislila sam iznenađeno. Bila sam u gustoj tamnoj šumi. „Nemoguće da zmajevi žive ovdje. Ima previše stabala!

Kako će zmaj moći slobodno poletjeti preko ovih gustih krošnja?“ mislila sam dok sam istraživala Gorski kotar.

Šetajući, vidjela sam zmaja kako je iscrpljeno nosio ovcu. „O ne! Trebam se sakriti! Nije u stanju da me napadne pa ga mogu pratiti do njegove zemlje“ mislila sam, ponosna na sebe jer inače ne dobijem tako dobre, ali opasne ideje. Slijedila sam velikog narančasto-crnog zmaja. Kad smo došli, nije bilo nikako kako sam zamišljala. Sve je bilo od metala i kamena. Na podu je bio pepeo od vreća za učenje ciljanja riganja vatre. Iza rešetaka je bilo više zmajeva nego onih koji nisu u tom malenom, metalnom kavezu. Svi su bili izmoreni i izgledali. Jedva su mogli šetati pod tim teškim željeznim oklopima.

„Jesi li došla?“ čula sam glas Maeve iz magičnog zrcala. „Može se komunicirati preko toga?“ Bila sam iznenađena. „Trebaš otići tamo gdje je ona uzvisina s četiri stupa. U sredini je voda zmajeva. Imam nešto za tebe.“ Iz ogledala je iskočila kruta crvena marama. „Ovo je marama napravljena od zmajске kože. Štiti te od vatre“, objasnila mi je. „Hvala! Trebat će mi!“ zahvalila sam i krenula prema uzvisini.

Kad sam stigla, nije bilo baš različito nego tamo dolje. Sve je bilo od metala i kamena s pepelom na podu. Na svakome od četiriju stupova nalazio se po jedan zmaj, okružili su vodu zmajeva. Ogrnula sam se maramom i krenula do vladara zmajeva. Imao je svijetlo crvene ljuske i ogromne rogove. Na glavi je imao šest očiju, tri na svakoj strani i bar tristo

zuba. Njegovo teško tijelo nosile su velike snažne noge. Imao je iznimno mala krila za svoju veličinu, ali je nekako uspijeva poletjeti. Vidio me kako mu se približavam. „Spalite je“, mirno je naredio svojim četirima stražarima. Ustali su se i počeli bacati svoje narančaste plamene na mene. Bila sam ogrnuta maramom pa nisam bila spaljena. „Hm, preživjeti ovo? Fascinantno. Čini se da ipak jesi vrijedna da ti posvetim trenutak svoje pažnje“, rekao je svojim dubokim glasom. „Ja sam Žigurat. Car zmajeva i vladar Gorskog kotara. Što čovjek radi u našim zemljama?“ pitao me iznenađeno „Ja, uh, ja... Ja želim od Vas da odgodite napad na Papuk“, rekla sam znajući da me on itekako može baciti zmajevima. „Jesi li ti ozbiljna? Planirali smo ga stoljećima. Sve je spremno i sutra planiramo ići na put do Papuka.

Ja to ne mijenjam,“ odgovorio je naslanjajući svoju ogromnu glavu na kamen.

„Vi ovo zovete spremno? Vi ovo uopće zovete vojskom? Ovdje zmajevi idu natašte cijelo vrijeme! Nemaju snage uopće šetati, a kamoli sna...“, nabrajala sam sve razloge zbog čega zmajevi pate. „Vi zovete sebe Carem?! Tko vam je dopustio da vladate!“ Žigurat me pogledao smijući se: „Znaš, mogao bih te baciti zmajevima, ali ono što govoriš je istina. Reći su svima da otkazujem

napad, a ti ćeš me odvesti do kraljice Maeve da se dogovorimo jedan na jedan.“ Ustao je i došao do najvišeg kamena, raširio krila te počeo rigati vatru u zrak. Pažnja svih zmajeva usmjerila se prema Caru. „Svima vama želim reći da sam primijetio koliko sam se loše brinuo o vama tijekom svih ovih stoljeća.“ Žigurat se javno ispričao i objasnio da više nema rata. Došao je do mene. „Penji se, idemo na Papuk.“

Stigli smo na Papuk. Odvela sam ga do dvorca Maeve. Žigurat je ušao u dvorac i sletio u vrt jer je bio prevelik da ide dalje. Došla je Maeve. Ostavila sam ih u razgovoru te sam otišla iz vrta i šetala dok nisam vidjela Zoricu kako bere gljive. Došla sam do male žuto-zelenooke vile i nas dvije smo pričale priče iz naših svjetova dok nisu došli Maeve i Žigurat. „Odlučili smo“, počela je Maeve, „od danas će vile i zmajevi živjeti i dijeliti Papuk u miru. Odlučili smo i to da se jedno-rozi sa Sniježnice ne uzimaju više kao ljubimci.“

„Paola, jesi li dobro?“ pitala je prijateljica koja je stajala pokraj mene. „Kad sam vidjela da te nema, jednostavno sam znala da je u pitanju ovaj puteljak. I pogledaj se, sjediš na kamenu sve ovo vrijeme spavajući. Dodi, idemo natrag u školu.“ Otišla sam do autobusa. Dok smo se vozili u autobusu, htjela sam ponovo zaspati i proživjeti nove avanture. „Čini se da je ovo nesretan kraj za mene. Baš mi je bilo lijepo sa Zoricom.“

Paola Žgaljić, 6. b

▲ Petra Lazaneo, 2. a

Ema Bartoniček, 2. b

Ivano Babajko, 2. a

▲ Lana Maticka, 2. a

Lara Špičić, 2. c

Lucija Granić, 2. a

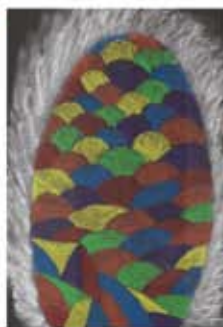

Niko Ivančić, 2. a ▶

▶ Viktor Grlica, 2. c

▶ Lucija Pantić, 2. c

▶ Dora Hajdarović, 2. c

▶ Hana Čurko, 2. b

Mirta Ban, 2. c ▶

▶ Učenici 2. d razreda

Različiti, ali jednaki

Iz dana u dan,
iz noći u noć,
jednom će polako
vrijeme proć.

Pogledamo li razlike,
podijelimo li razlomke,
povućemo li vrpce,
otvorit će se srce.

Iako različiti
moramo sve prihvatiti,
drugima davati,
ljubav uzvratiti.

Kutiju treba otvoriti,
poklopac baciti,
kutiju provjeriti
i ljubav usmjeriti.

Niko Osrečki, 6. d

Katja Stošić, 8. c ▶

▶ Učenici 2. d razreda

Nur Masal Rozga, 2. a ▶

▶ Eva Bregović, 2. a

▶ Niko Nemec, 2. b

Sana Barišić, 2. b ▶

Laura Kaltak, 2. b ▶

▶ Tonka Budrović, 2. b

▶ Matej Danolić, 2. b ▶

Izgubljeno - nađeno

Moja obitelj i ja živimo na četvrtom katu naše stare zgrade blizu centra grada. Nemamo velik stan, no ja sam se uspio izboriti za svoju sobu jer u njoj uvijek imam svoj mir i tišinu. Često sjedim za stolom pod velikim prozorom kroz koji svjetlost obasjava moj sobičak. Ponekad mi pogled odluta kroz prozor u neke daljine pa sanjaram o svemu što je bilo i što može biti.

Jučer me tako pogled prema nebu i pticama koje su oblijetale svijet odnio neku sasvim drugu priču od one koju sam u tom trenutku čitao.

Kada sunce zađe iza planina i mjesec se uzvisi na nebo, naša bajka započinje... U zemlji sličnoj našoj živjela su dva zaljubljena srca. Šume su šaputale o njihovoj ljubavi, a planine pjevale njima u čast. On je radio kao dimnjačar, no s obzirom na to da je bio avanturističkog duha, nije bio previše oprezan. Jednoga se dana okliznuo i nesretno upao u dimnjak. Držao se vršcima prstiju za njegove krajeve, bilo je tijesno i mračno, no on nije gubio nadu. Svom snagom pokušao se pridržati, no nije uspio te je pao na dno. Kada je otvorio oči, nalazio se na, cvijećem obojanoj zelenoj livadi te je mislio da je preminuo, no tada je opazio druge ljude oko sebe koji su bili prilično sitni, niski i mali. Upoznao se s dvoje blizanaca imenima Merry i Pippin koji su mu rekli da je ovo naselje hobita. Nakon što im je objasnio situaciju, odlučili su mu pomoći. Dok su Merry i Pippin pokušavali

otvoriti skriveni tunel, on je opazio mali zlatni prsten kako leži ispod stijene. Odmah se povešio pomislivši kako će ga pokloniti svojoj dragoj. Činilo mu se da će to biti idealan prsten s kojim će je zaprositi. Merry i Pippin pomogli su mu da se vrati u svoj svijet ne znajući da je uzeo prsten.

Odmah je zaprosio djevojku, no to nije prošlo onako kako se nadao. Govorila je kako je ne zanima zlatno prstenje, da joj je žao jer više nisu povezani kao prije, da žali za trenucima koje su provodili zajedno sretni s onim što imaju. Rekavši to, bacila je prsten daleko iza sebe i otišla. On je bio shrvan sljedećih nekoliko dana jer nikada nije razmišljao na takav način. No ubrzo je imao većih problema o kojima se trebao pobrinuti.

Prsten kojim je pokušao zaprositi djevojku imao je moći i nakon što ga je djevojka bacila, odletio je na dio svijeta gdje su ljudi najnesretniji i gdje im je najteže. Tamo je počeo stvarati još veće probleme i sukobe. Svijet koji je prije bio začaran zbog prstena sada je izgubio svu svoju čaroliju te su čarobnjaci provjerili sve prolaze u druge svjetove. Našli su skriveni tunel koji je on ostavio otvoren te su se zaputili u njihov svijet po prsten kako ne bi napravio još veće štete. Zaputili su se u dio svijeta gdje je bilo najviše ratova i sukoba.

Merry i Pippin za to vrijeme pronašli su svoga prijatelja, objasnili mu što je učinio, a

nakon što su čuli sve što se dogodilo između njega i djevojke, savjetovali su mu da razgovara s njom. Za to vrijeme, glavni čarobnjaci i div Regoč kojega su zvali u pomoć borili su se protiv stanovnika koje je prsten začarao, uzeli prsten, zatvorili čarobni prolaz kroz dimnjak i nikada se više nisu vratili.

Ubrzo se vratila i djevojka rekavši mu kako je sve ono što mu je rekla istina, no da vjeruje kako zajedno mogu sve popraviti. Rekla mu je da ga voli i da se želi udati za njega. Zaključili su da je upravo zla moć prstena pokrenula njihovu svađu. Godinama nakon toga, njihova ljubav bila je jača od svih sila zla koje su ih pokušavale razdvojiti, upravo poput zlatnog prstena, neprocjenjiva i neuništiva.

Ubrzo sam se vratio u stvarnost i kroz prozor promatrao gospođu koja je prolazila ulicom sa svojim psićem. Okrenuo sam se prema stolu, a na njemu je ležala knjiga Gospodar prstenova.

Pogled mi privlače kuće u ulici. Neke su starije, neke novije, neke išarane... Svjetla u njima pale se i gase. Što bi rekle kada bi mogle govoriti, kakav se život vodi unutar zidova, kakvi ljudi u njima žive... Bi li spomenule i mene, koji sam se tu zatekao, a netom prije bio sam u nekom drugom svijetu.

Učenica Veronika Brigić iz 7. a sudjelovala je s ovim tekstom na Literarnom natječaju Svijet kao začarana šuma.

▲ Mihovil Turčinov
i Dora Služek,
3. c

Benjamin
Gajšek,
3. c ▼

Helena Jagodić, 3. c ▼

▲ Vito Repak, 3. a

Nika Horvat, 3. c ▲

▼ Lovro Hajduković, 3. a

▲ Marta Vuk, 3. a
▼ Petra Babić, 3. a

▲ Alen Pajić, 3. a

▼ Neva Juroš, 4. c

▲ Marija
Galić, 3. c

▲ Borna
Anić, 3. b

▲ Tomislav
Jonjić, 2. c

Lucija
Arambašić, 3. b

▼ Lota Jakovac, 3. b

▲ Julija Čokolić, 3. b

▼ Planika Jurišić, 3. c

▲ Dora Beus, 3. a

▲ Grga Martić, 3. c

Učenici 4. d
razreda

▲ Antonia Mašić, 3. c
▼ Kosta Ilijevski, 3. c

▲ Lucija Rukavina, 5. b

▲ Nika Zubović, 5. b

▲ Eva Zubović, 5. b

▲ Isabella Szigeti, 5. b

▲ Vida Smola, 5. b

▲ Leon Petrak, 5. b

▲ Natali Buble, 6. b

▲ Hana Kampić, 8. a

Marta Vukelić, 8. b

▲ Pia Jovović, 6. b

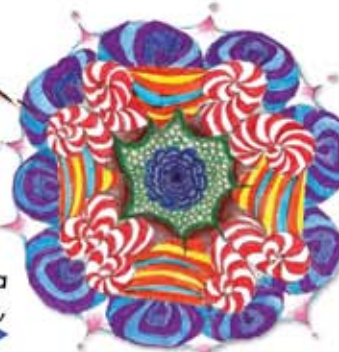
Katarina Pavić, 8. a

Emma Habun, 6. d

▲ Elena Kovačić, 8. a

Ana Šušterčić, 6. b

▲ Kiara Pavlič, 6. d

▼ Nika Lena Babić, 7. c

SKAKAVAC I MRAVI

Mravi su trebali novi dom, kao i skakavac. Skakavac je predložio natjecanje u kojem će pobjednik tj. onaj koji prvi bude sagradio svoju kuću, za nagradu dobiti dovršenu protivnikovu kuću.

Mravi su prihvatili izazov. Skakavac im se rugao „Vi nemate šanse za pobjedu „pre-mali ste!“ Vrijeme je za početak natjecanja, 3...2...1... KRENI!!!!

I tako je natjecanje trajalo jedan dan, drugi dan, treći dan... Dok su mravi marljivo i složno radili, skakavac je umišljeno pjevao.

Zašlo je sunce, već je četvrti dan. Mravi su završili svoju kuću, dok je skakavac od pjevanja zaspa.

Tako su mravi uzeli pobjedu, a skakavac je naučio da ne podcjenjuje druge po veličini.

Vida Smola i Lucija Rukavina, 5. b

▼ Ivan Furač, 7. b

Super-mamica i huda kaška

Na Krku, va Dobrinju
Videli smo nju

Mamica maneštru spravi
Bratučed spi.

Dede pravi:
„Huda kaška! Von svi!“

Dokla von remo,
Bratučed gana:

„Proklete maški!
Vraga donose,
I na to se ponose.“

„Pogotovo Daška,
Radi nje, što stola nan je
Huda kaška!“

„Na špaheru je maneštra!“
Mamica gana, osjećajući vonj
„Još gori ogonj! A ja son šla von“
Teče ona ko grom

Vrime pasa, a od mamice ni glasa.
Va zraku nič leti

Je to ptičić, zmaj,
morda naša maška Daška?
Ne! To je huda kaška!

Pade i odgmizi va obližnji grm...
Ne vrne se aš je ta del
Poprilično strm.

„Von, huda kaška, a i ti Daška!
Na stolu, va pjatu je obed.
Pridite i stanite va red!“

Gana mamica ka hudu kašku von hiti.
Dotla se penjemo uza skale,
Vidimo Dašku zapletenu
Va ribarske niti.

Paola Žgaljić, 6. b

▲ Kaja Zimšek, 7. b

TEST

Korina i Kristijan dolaze u školu.

Učiteljica Lana učenicima predaje test.

Učiteljica Lana dolazi i dovodi učenike u red.

Učenici Karolina i Eugen uzimaju testove i smiju im se.

Učiteljica odlazi u očaju.

VANJSKE AKTIVNOSTI

Svi igraju odbojku.

Ekipa je spremna za vanjske aktivnosti.

Djevojčica baca košarkašku loptu u koš.

Svi igraju graničar.

Dječak puca loptu na gol, a ostali navijaju.

IZVANZEMALJCI

OPREZ! Vanzemaljci su došli na zemlju.

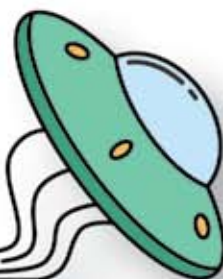
Ljudi su iznenađeni što postoje i ne znaju što da kažu jer ih ne poznaju. Bili su zabrinuti mogu li im vjerovati.

Ljudi su i dalje prestrašeni i imaju loš predošjećaj.

Vanzemaljci pokušavaju zaraziti ljude na zemlji.

Svi ljudi su postali vanzemljaci.

KARATE BAKA SPAŠAVA STVAR

Kradu Karmenine i Frankine stvari.

Karmen i Franka šetaju ulicom.

Khal i Niko dolaze iz Franke i Karmen i šapuću.

Dolazi karate baka i izvodi kung fu.

Karate baka vraća djevojčicama stvari.

Karate baka vodi Niku i Khala u zatvor.

The End